

THE COOPERATOR

PUBLISHED ON THE 1ST AND 15TH OF EACH MONTH

Vol. VII, No. 22

JAFFNA, MARCH 1, 1969

Rs. 6/- p.a. (including postage) — 20 c. per copy

COMMENTARY

RE-DESIGNING LIFE IN THE CITY THROUGH COOPERATIVES

The City, according to Lewis Mumford, is both a physical utility for collective living and a symbol of collective purposes. Walls do not a city make, nor high-rise structures, nor yet broad road-ways. A city is essentially a community, a multi-community made up of scores of identifiable neighbourhoods, which together with other factors go to make the collective personality of a particular city, imparting distinctiveness to it, may be, distinction as well.

But, while many a village in Lanka is still a community with a character of its own, our towns and cities do not measure up to the definition of the city. Most of them the haphazard products of the British Occupation, they remain human jungles not calculated to provide a creative social environment for the pursuit of the good life. The transplanted villagers who came to form the bulk of the citizenry have left behind the cohesiveness and sense of community of the village and often are no more than an anonymous mass, strangers to one another.

We live, however, in an age which possesses the know-how of providing a creative social setting in which the highest possibilities of human life can be furthered. Henry Morris has suggested that "the organization of communities around their educational institutions is the ultimate form of social organization". Granting that, we would still urge that the cooperative society can help to give identity to every neighbourhood and a degree of coherence to the city as a whole. The well-organized city is both a habitat and a school for those that dwell therein. The cooperative can help to make the habitat more habitable and carry the schooling further.

Following the structural trends of *concentration, rationalisation and modernisation* in other cooperative lands, the Jaffna MPCs Union has urged before the Cooperative Commission the re-drawing of the cooperative map of the City of Jaffna in terms of a large city society on the branch pattern. The Union is keen on a coordinated and comprehensive consumer service throughout the city. The cooperative super-market envisaged is to serve both the city and the District.

We are here concerned with the gains that go beyond the economic ones. Integral to the new 'branch pattern' is the strategic location of branches in local areas that possess some geographical unity and some possibility of developing into a social entity. While the area covered should be large enough to form a viable cooperative unit and a self-sufficient neighbourhood, it should be small enough to make the branch meeting a face-to-face group. There can be no place for private 'Authorized Dealers' where it is sought to make the branch a confederation of the heads of 100% of the households in the locality. The Union as a delegates' assembly would incarnate the larger city community if it is not broken up into factions and sections. In fact the cooperative society can help to make the city community more of a community by the mutual understanding that results from its democratic processes. A common architectural design for the city's cooperative shops would further that common sentiment as well as pride in the movement. In and through all these activities the cooperators and citizens would learn to reconcile what belongs to a part with what belongs to the whole. The use of the surplus arising out of trading activities for a cultural and educational programme would be in keeping with the tenets of good cooperation.

To re-structure the City's cooperative movement would then be to re-design the collective life of the city: it would be to make of the cooperatives a force for an enlightened citizenship.

More Red Onions Supplied

The Northern Division Agricultural Producers' Cooperative Union supplied 425,786 cwts. 3 qrs. 8 lbs. of red onions to the CWE last year, an increase of over 40,000 cwts. over 1967's supplies. In 1967 and 1966 the NDAPC Union supplied 380,849 cwts. and 339,030 cwts. respectively. The despatch figures show that the Union's supply of red onions to the CWE has been progressively increasing during the past few years. Informed sources state that last year's total production of red onions in Jaffna would have been 20 per cent more than the amount supplied to the CWE.

Last year the Union handled 34 cwts. 2 qrs. of chillies, 108 cwts. of potatoes (which it sold to the private trade) and 102 cwts. 3 qrs. 22½ lbs. of Bombay onions. Informed sources point out that the reason why the Union was unable to handle bigger quantities of these crops was that the market prices were much higher than the GPS prices: therefore members preferred to sell their crops to the private trader instead of surrendering them to cooperatives.

The Union also handled 680½ bushels of paddy last

year and sold Rs. 157,148/25 cts. worth of plantains to the Marketing Department.

There was a marked increase last year in the Union's turnover of irrigation pumps and agricultural implements etc. The breakdown is as follows:

Irrigation Pumps and Spares—Rs. 271,825/43 cts.; Insecticides and Sprayers—Rs. 337,648/32 cts.; Fertilisers—Rs. 146,135/91 cts.; Onion Koodus—Rs. 417,353/36 cts.; Agricultural Implements (Mammoties)—Rs. 6,006/25 cts.

Batticaloa Union Recommends Larger Units

The Batticaloa District Cooperative Union has—in its submissions to the Cooperative Commission—recommended the setting up of larger cooperative units. It has suggested that in Batticaloa there should be one society for each Pattu, with selling points wherever necessary.

It has also recommended that the activities of Cooperative Banks be expanded to enable them to entertain individual deposits and accounts, as is being done in other countries. The Memorandum stresses that it will be a "major calamity to the entire Movement" if Coop Banks cease to exist. It points out that, in the interest of the Movement, there should be legal provision for compulsory savings. It suggests that a fund could be created by making every member of a society who surrenders paddy to that society, leave a

deposit of 25 cts for every bushel of paddy. This money could be deposited in the Savings Account of the Coop Bank. This way, the Memorandum says, in a couple of years there will be millions saved, thus providing finance for cooperative institutions.

The Memorandum also wants membership in the District Union to be made compulsory, as in Germany: the payment of contributions to the District Unions should also be made compulsory. It also recommends decentralisation to make the District Unions stronger.

It recommends a thorough over-hauling of the Cooperative Dept. which should be made a closed Dept.

The Memorandum also suggests a unified service for cooperative employees, patterned on the lines of the Local Government Service.

Commissioners Visited Training School

During their stay in Jaffna, the members of the Cooperative Commission paid a visit to the Jaffna Cooperative Training School.

Welcoming the Commissioners, the Principal, Mr. K. Paramothayan pointed out that the Chairman Dr. A. F. Laidlaw had, at the ICA Congress held in Vienna in 1966, stressed quite categorically that Cooperative Education should be carried out by cooperative organisations themselves.

He said that at the School the students were taught the needs of the community, their duties and responsibilities to society and the essence and significance of Cooperation. He summed up by saying that the students were taught the 'habitual vision of greatness'. They impressed on the students that working in the Cooperative Movement is the best way of serving the nation.

Business Has Increased

The 15th Annual Report of the Northern Province Cooperative Printing and Publishing Society states that business has increased and the Society is faring better than ever before.

During the periods 1-4-66—31-3-67 and 1-4-67—31-3-68, the turnover was Rs. 53,209/63 cts. and Rs. 82,835/30 cts. respectively. The gross profits were Rs. 6,902/19 and Rs. 15,264/74 cts. respectively. The net profits were respectively Rs. 1,200/77 and Rs. 6,660/49 cts.

The Society has repaid the balance Bank loan of Rs. 11,500/- and has obtained a fresh loan of Rs. 175,000/- to buy new machinery.

The new machinery—a Double Demy and a Cutter—has arrived and is being fitted

Work Experience Day

The Trainees in all Levels—Higher, Ordinary and Junior—and all the Lecturers at the Jaffna Cooperative Training School participated in Work Experience Day—now an annual feature at the School. Both Upstairs blocks, the Compounds and the Hall were cleaned.

The Principal, Mr. K. Paramothayan, in his message emphasised the dignity of labour and the significance of shramadana. He reminded the trainees that the wars of England were won on the playing fields of Eton.

Loans For Potato Cultivation

A motion requesting the Committee to speedily obtain loans for the members for potato cultivation, was passed at a Special General Meeting of the Araly South Vigneswara MPCs. Mr. N. Thurairatnam presided.

Mr. P. Paramasivam was unanimously chosen to fill the vacancy in the Committee.

G. A. Opens New Building

Mr. Francis Pietersz, Govt. Agent, Jaffna, opened the new building put up by the Neervely North MPCs.

Mr. V. Candapillai, D.R.O. Vali East, unveiled the portrait of the founder, Mr. Athiar Arunasalam.

Commission Will Be Back This Month

The Cooperative Commission will hold Public Sitings again in Jaffna on March 21st and 22nd.

On the 21st there will be two sessions from 9 a.m. to 1 p.m. and 3 p.m. to 5 p.m. On the 22nd the sittings will commence at 9 a.m. and end at 11 a.m. as the Commissioners expect to leave Jaffna by the afternoon plane.

The Sitings will be held at Veerasingham Mandapam.

IN THIS ISSUE

	PAGE
London Newsletter	2
The Ceylon Coop. Movement : Some Suggestions	4
L. A. A. Perera	
Unemployed Arts Graduates	4
Prof. K. Kularatnam	
Non-Violence : New Orientation	5
S. Deo	

LONDON NEWSLETTER

(Our London Correspondent)

Medical Manpower in Britain

A Government study of Britain's dependence on overseas doctors is expected to show that at least 50 per cent of junior doctors in British hospitals come from abroad, mainly from the Commonwealth.

In some regions 68 per cent are from overseas.

If Indian and Pakistani doctors in Britain were withdrawn by their government, the National Health Service would be in a desperate position. The Medical Practitioners' Union representing 5,000 doctors has impressed this point on the Government. There is excessive reliance on young doctors from overseas in Britain.

In six of the 15 regional hospital boards in England and Wales—Newcastle, Leeds, Sheffield, North-east Metropolitan, Welsh, and Manchester—more than 60 per cent of junior hospital doctors are from overseas. In the South-east Metropolitan region, 38 per cent of all grades of hospital medical staffs were from outside the United Kingdom and Eire.

Mr. Crossman, Secretary for Social Services, is expected to make a statement on medical manpower in Britain in Parliament soon.

A Probe into Education for Adults

A Committee to investigate ways of streamlining adult education is to be set up by the Government.

Sir Lionel Russell will head the team, which will try to find out why many adult educational facilities are being dissipated.

One of the big problems is that three organisations are doing similar jobs; there is overlapping and duplication.

They are the night schools run by local councils, the extra-mural sessions held by Universities, and classes organised by the Workers' Educational Association.

Mr. Dennis Howell, the Minister responsible for adult education, wants the committee to work out how these groups could co-ordinate their activities. In particular he is keen on helping housewives and encouraging education in industry.

In the Commons yesterday Mr. Howell announced the setting up of the committee. He said that he regretted the "savage cuts" made in adult education by some local authorities but he pointed out that they were a very small minority.

Public School Privilege is Rapped by T. U. C.

Britain's Trade Unions are determined to combat "unjust privilege and social divisions," which they claim, are perpetuated by the public-school system.

In a strongly-worded statement issued to-day, the T.U.C.'s General Council criticises the Public Schools Commission for its soft line on the future of these schools.

The statement says that the essential function of public schools is the perpetuation of educational, occupational and

social privilege. The T. U. C. General Council would impress on the Ministry of Education that the Commission has failed to analyse rigorously enough the nature and purpose of the system; the 'reformed' public schools would not cease to offer their upper class pupils the same advantages as at present.

The main conclusion of the Public Schools Commission was that independent boarding schools should be encouraged to admit assisted pupils to at least half their places.

But the T.U.C. statement comments: "The introduction of State-assisted pupils into 'integrated' public schools is likely to ensure merely that inequality of opportunity ceases to depend solely on parental income and social class." It adds that privilege on education must be abolished. The statement concludes that public schools must be brought effectively within the control of the public education authorities—for whatever use they choose.

The London Sixth Form Reforms

A report on the Development of Sixth forms in London Secondary Schools has been released.

The report suggests that sixth forms in certain smaller schools might be merged or formed into a "consortium" giving "A" level pupils a wider choice of subjects.

The report, published by a working party of the Inner London Education Authority's own officials questions the Authority's policy of establishing sixth forms in every school. It says that such a policy can, in certain areas, waste scarce teaching resources and can provide too limited a choice of courses for "A" level pupils.

There is a comprehensive re-organization of schools in London. The London County Council is firmly resolved on a pattern of 11—18 all through comprehensive schools in every area of the city.

The present Report, which is backed by impressive statistical evidence, is supposed to be the first detailed study of what this policy can mean in practical terms.

It argues that a 'viable' sixth form should be able to offer students 10—12 subjects at "A" level and that the teaching groups for these subjects should be no smaller than five or no larger than 15. It calculates that this means a Sixth form group for "A" level of no fewer than 40—45 pupils, entailing a total sixth form of possibly no fewer than 100. This does not include those pupils taking other courses such as "O" level after they are 16. Yet the Working Party's study shows that in about a quarter of the schools in London, there are no less than 30 pupils in the sixth form as a whole. It accepts that this proportion will decline as staying on becomes more popular—the 30% that stayed beyond 16 in 1967 is expected to rise to 61% in 1980.

But this would not cure the problem, particularly in the

educationally deprived areas where numbers in sixth forms are well below the average and likely to remain "non-viable" into the foreseeable future. The Working Party makes a number of suggestions for investigating this problem.

1. Co-ordinated provision of sixth form teaching and facilities between certain schools and a college of further education.

2. Existing grammar and other secondary schools which are already intended to work in close association should have common provision for "A" level subjects.

3. Two or three schools may form a consortium for the provision of sixth form courses, with a Director of sixth form studies responsible for planning and co-ordination.

4. In a few cases, upto 1975 it may be necessary for "A" level studies to be concentrated in certain comprehensive schools in an area and for "A" level pupils (but not other sixth formers) to transfer at 16 plus to such schools.

Vigorous opposition is already promised from certain Labour Councillors and from the London teachers' organizations; they are adamant in wanting to see a sixth form at every secondary school. They argue that the suggestions by the report would hit particularly hard those schools in deprived areas where a sixth however small, is crucial to the school's morale and its ability to attract a good staff.

The report's evidence is also a striking reminder that comprehensive education is still far from a reality. Many of the schools that would suffer under its proposals are small comprehensive schools that are still heavily creamed by existing local grammar schools.

Yet, the fact remains that the concentration of sixth forms obviously leads to an economising in the use of the most scarce and expensive teachers and facilities.

The officer who chaired the working party that produced the report is Dr. E. W. H. Briault, one of the foremost advocates of the London Education reorganisation plan.

Kingsley Martin The Crusader

Perhaps it is providentially coincidental that Kingsley Martin passed off at Cairo, during one of his many travels in the East. His contribution to the political life of three decades, was for Asia, Africa and for his own country. It was more for Asia, and for Western Asia at that. His life was to prod the conscience of his readers with passion and conviction, and also to indicate alternative routes out of whatever mess he was denouncing.

He was a journalist for 30 years; he became the editor of *New Statesman* in 1930, the weekly journal of opinion appealing to the educated Left. Under him *Statesman* had an epochal editorship. In his hands the *Statesman* became compulsory reading at cabinet level in most countries, in University Senior Common Rooms, and in circles where

The Weapons of Conscience

It is an age old question: what price words versus bullets, a sentence versus a salvo, a written page versus artillery fire, a poem versus bursting bombs—what can literature do to outlaw war?

And in our days more especially: what influence can German literature exercise on a war that is being waged on the other side of the globe?

But: how far away does Vietnam lie?

Is it farther from there to us than from Hiroshima to us, is it farther from Hanoi to Berlin than from Havana to Berlin? How far does the spectre of death that haunts the world have to travel to reach Germany? How far would it be for the conflagration now raging in a Vietnamese village, how much time would it need to spread to us?

A Special Kind of Life

Vietnam lies next door. That is the threat, and that is at the same time our chance. And even were it otherwise were the death which is rampant in that distant proximity

by HERMANN KANT

completely divorced from our life, it would yet be equally our concern to challenge it. For literature itself is only a special kind of life; it is in fact life, or at least a healthy sign of vitality, an essential part of human self-assertion, and whether it paints in brilliant or sombre shades, whether it provokes laughter or tears, the breath of the world would be constricted without it, and wherever this threat of constriction arises, literature cannot ignore it.

But what can literature do?

Literature does not determine life or death. All it can do is make the one as well as the other more comprehensible, and it can help people make decisions. A writer can help to nourish illusions; he can write to stir sleeping minds, he can gloss over realities, or can try to infuse his views into these realities.

opinion formers met to inform opinion. The first post war Labour Government in Britain did not merely comprise a section of his readership; they contained men who had worked for him or written for him. He exercised an influence in British politics out of all proportion to the circulation of the journal he edited.

Gandhiji influenced him immensely; with Jawaharlalji, he established close links. His championing India's claims to independence influenced Government thinking.

He was the son of a Unitarian minister from whom he acquired a spiritual Puritanism; this he married well with his intellectual humanism. After leaving Cambridge, he taught political science at the London School of Economics with Harold Laski, whose biography he was to later write. The biography is a political, social, and cultural study of a movement, than the biography of an individual.

He was indomitable, he was a crusader.

May we salute this noble and great name.

Of the lurking evils which have always beset literature resignation is today the most pernicious—the bitter doubt whether the word of the writer would ever be capable of accomplishing anything.

But if the only thing a piece of writing accomplishes is to make a few people see a little more clearly, to gain a somewhat more accurate idea of the true facts, if literature merely succeeds in making people a little less indifferent, a trifle more alert, if it strikes just one responsive chord, then it has nevertheless achieved something of import. Where the words of a writer sharpen the mind blunted by habit, where they make lethargy suspect, where they provoke a feeling of uneasiness about dangerous complacency, there literature has become a force that itself points to the writers' responsibility.

The forces of reaction and aggression have always included the brevity of human memories and the cold comfort of the fatal and suicidal adage "You can get used to anything" in their calculations. And the incendiary term "escalation" is only one variation on this theme. Certainly, it also has a military connotation; it describes the adoption of garotte methods by the armed aggressors, it is a novel formula for calculated murder, but at the same time it is a word expressive of that speculation on human forgetfulness, on people's essential but nevertheless terrifying ability to get used to anything.

What is expected of us is nothing less than this: we should accustom ourselves to death in Vietnam, we are to come to terms with murder, and the hope is that because death creeps step by step towards us, leaving us time to familiarise ourselves with it, we might in the end accept our fate.

In Small Doses

Although perverse, the calculation with death in small doses, the speculation that people will become insensible if only they watch long enough the death throes of others, the hope that the process could become more tolerable if administered by degrees, is, of course, not more perverse than the actual crimes to which we are to be accustomed. In plain language these are: loss of liberty, constraint, extortion, theft, robbery, arson, man-slaughter, murder and genocide.

And that we are to accept, come to terms with, just because it happens not at home, but thousand kilometres away—or a few doors further down the street—just because this violence erupts in carefully measured and gradually growing charges, instead of tearing apart the land Vietnam in one single explosion? Who can believe or hope we could live untroubled by the pictures of the tortured? Who can seriously think that our ears could slowly turn deaf to the endless cry of orphaned children? Who is counting here on human intellect and feeling becoming paralysed and imbecile?

Yes, our memories are short up to a certain point. Yes, we get used to many things—but not to everything. Yes, our patience can be stretched—but it is not infinite.

(Continued on page 7)

The Customs of the Jaffna Tamils

According to the most reliable sources of Ceylon history, which have studied the ethnological and social aspects of Ceylonese Culture, the Tamils occupying the northern part of the Island of Ceylon (Jaffna), are settlers from the Chera, Chola and Pandyan kingdoms of South India. This point of view, which has been accepted by all leading historians, has thrown out much evidence in support of the theory that Ceylon was a part of the Indian Sub-continent in ancient times. Whatever the historians might say, one fact remains crystal clear that is, situated in close proximity to India, Ceylon was directly influenced by the cultural renaissance that took place in India. This has resulted in the Tamils living in Jaffna directly coming under the impact of South Indian culture. It is not the purpose of this paper to throw new light on the history of Jaffna, in particular. But a morphological analysis of history has been necessitated in the light of the scope of the topic under review.

The recent chroniclers of Ceylon have created an imaginary bee-line for the beginnings of the history of Jaffna. This has resulted in the post-dating of Jaffna History to the time of the "ARIYA CHAKRAVATHIES" a line of kings who ruled from SINKAI NAGAR, the ancient capital of Jaffna. According to these chroniclers, the origins of the Tamil Kingdom in Jaffna can be ascribed to the first half of

tent, that the invaders found it new to their alien culture. Secondly, an indigenous culture, which has the customs as its mainstay will offer stiff resistance to any destructive motive by anyone who proposes to destroy it.

A Long History

At the outset, I must emphasise that Tamil culture has had a long history in Ceylon. The Mahavamsa relates that Vijaya married a Pandyan princess from Madura, and that she was accompanied by a thousand families of eighteen guilds who settled down in Ceylon. Coming to History we find that two Tamils, Sena and Gut-taka, ruled at Anuradhapura in the latter half of the 3rd century B.C. for a period of 20 years. Furthermore the earliest Tamil writing, which has survived is found in some of the caves of South India. It is interesting to note that an inscription found in one of these caves mentions a "KUDUMBIKA" a house-holder from Elam (Ceylon). All the aforesaid facts bear testimony to the fact that Tamil culture has a very long history in Ceylon.

The Sangam age which was the formative period in which the Tamil way of life took definite shape had its direct impact on the lives of the Tamils in Jaffna. This can be proved by the many words of Sangam usage still spoken by the natives of Jaffna. Apart from this the Sangam authority on Tamil Grammatical rules is adhered to in the or-

A Tragic Irony

The caste system in Jaffna is founded on the lines of the post Sangam period division of labour. It is the direct off-shot of the structure of Tamil society which is based on the various occupations pursued by the people. Occupational differences seem to be the only criterion to judge an individual's caste. The anatomy of the caste system, does not deter the people of Jaffna from observing caste in a rigid manner. In Jaffna, caste differences are vigorously spotlighted and people are persecuted because of their caste. It is an unwritten law among the Tamils of Jaffna that no man or woman of superior caste shall get married into a low caste family. But the services of certain low caste people are commissioned during wedding ceremonies, puberty ceremonies, funerals etc. (These are discussed under wedding ceremonies and funerals). A person who marries outside his caste is further ostracized by his own kith and kin. It is a tragic irony that Jaffna which can proudly claim to contain the highest percentage of the literate population of Ceylon, and which is the home of leading scholars, scientists, politicians, philosophers and pandits should condescend to the level of treating a section of the population with disgust and apathy. This being the situation in Jaffna, inter-caste marriages are a very rare phenomenon. In recent times, there was an interesting instance of a very rich man, belonging to the so-called Nalava caste, (one of the depressed classes) offering one lakh of rupees in cash, a palatial house and jewellery worth some thousands, to any young man from the High caste (Vellala Group) who would consent to marry his daughter. No man from the so-called high caste people volunteered to sacrifice his identity. This is sound proof that the caste system operates in Jaffna in full vigour.

There are various caste names in Jaffna. The caste names differ very much in South India, though the broad divisions offer similarities.

The high caste which is supposed to supersede the other castes in the social structure of Jaffna is the so-called "Vellala" caste. This name merely implies "Cultivator". This caste apart from pursuing agriculture, industry and other businesses as their means of livelihood, has also captured considerable high positions, in the public, mercantile, teaching, medical and engineering services of the country. In Jaffna, unlike in South India, Brahmins are not afforded the superior position and status, by virtue of their supposed high-birth. This treatment is meted out to them not because they are supposed to be inferior to the so-called Vellala caste, but because they are very few in number in comparison to the so-called Vellala caste. This approach towards the Brahmins in Jaffna is also due to the fact that except a few Brahmins who have entered the public and mercantile services, a larger proportion of them are still dependent on the Vellala Temple trustees of Jaffna. Next in line is the so-called "Pallar" caste which is followed by the so-called Nala-

'Direction More Important Than Speed'

Direction is more important than speed, pointed out Mr. K. Paramothayan, Principal, Jaffna Coop Training School, speaking at the Silver Jubilee Celebrations of the Alaveddy MPCS. He stressed that man needed to be free from three tyrannies—Capitalism, Ignorance and Bad Laws. Emphasising the need to eradicate ignorance, he urged the Alaveddy MPCS to embark on a programme of education on the lines of the Workers' Educational Associations of England which had brought village leaders to the forefront and the Labour Party into being. He assured the Society of all assistance from the School, in this direction. He referred specifically to the vast num-

bers—more than 4 lakhs—in this country without schools, who were thus denied a fundamental human right. This was a challenge to cooperators whose proper task was the education of the citizen. Would Alaveddy give the lead in ensuring to every child, and thereby every adult of the future, that 'habitual vision of greatness' which only education can give, he asked.

Mr. Paramothayan drew a parallel between the idealism of Robert Owen who advocated the establishment of cooperative villages and the cooperative village of Alaveddy. He appealed to them to press forward till the goal was reached.

World Bank to Provide 122.5 Million Dollar Aid

The World Bank is expected to provide Pakistan an increased aid of dollars 122.5 million for financing development projects during 1968-69.

The Deputy Chairman of the Planning Commission, Mr. M. M. Ahmad, said in Islamabad, on 3rd January, with this amount the World Bank would become the biggest contributor of credits and aid to Pakistan during the current financial year.

The Bank is expected to announce credits worth 60 million dollars for various projects and financing of the PICIC in the next few days. The Bank earlier this year committed 62.5 million dollars for development projects.

lavar, and the Paraiyar castes. Apart from these so-called divisions of caste there are other castes pursuing different trades, which rank intermediate between the Vellala and the Pallar caste. They are the so-called, Artisan castes which consist of 5 distinct classes known as the Pancha-Kammalar, which comprises the following (1) Goldsmiths, (2) Brass-founders, (3) Blacksmiths, (4) Carpenters, (5) Sculptors and Architects. Dyers, Weavers (Cherniyar) also constitute another group within the Artisan class. The other main castes in this intermediate grouping are the following:—

- (1) Dhobies
- (2) Barbers
- (3) Koviya—Former palanquin-bearers
- (4) Thanakara—A similar group
- (5) Chaandar—Oil millers
- (6) Karaiyar—Fisherfolk
- (7) Thimilal—Pandal-makers for festive occasions
- (8) Pandarams—Workers engaged in Hindu temples for making garlands, and other decorations for the deities, and the temples. These people are also billed to blow the conch shell during pooja times in temples. Pandarams in Jaffna, are also experts in the culinary art. For weddings and other similar occasions, the services of the so-called Pandarams are usually harnessed by many a Hindu family in Jaffna.

(To be Continued)

The World Bank committed 62.5 million dollars earlier this year. The amount was originally expected from the Bank affiliate, the International Development Association (IDA), but IDA could not provide the money as the funds were not replenished by the donor countries. The Bank decided to give the amount to Pakistan, on special soft-terms, and with a 30 year repayment period.

In the meantime, the World Bank President, Mr. Robert McNamara, was persuading contributors to the IDA fund that they should start making commitments which they had accepted earlier. This move of the Bank, the President said had met with some success. As a result of this, the World Bank was considering the provision of more funds to Pakistan. The World Bank would transfer 16 million dollars for the Pakistan telecommunication project from the Bank to the IEA.

The Bank was expected to provide 20 million dollars to the Agricultural Development Bank of Pakistan to enable it to import tractors, tubewell equipment and agricultural machinery. In this way the ADB would be able to sustain its programme of imports for continued development of the agriculture sector.

Mr. Ahmad said that the World Bank was understood to be willing to raise its original commitment to the PICIC from 25 million dollars to 40 million dollars.

He said, in addition to a total contribution of 122.5 million dollars to Pakistan for the financial year 1968-69 the Bank would give the country more funds for setting up two fertilizer factories, and extension of Sui gas pipeline to one of these factories. This money was committed last year, but was being used this year.

Mr. Ahmad said the larger allocation from the World Bank to Pakistan this year would help sustain its development and import programme. It would also partly bridge the gap which might be created by other sources.

—Pakistan News

By C. V. RAJENDRAM

the 13th century. A Socio-Ethnological Survey of Jaffna denoting a complex Dravidian culture dating from the age of cultural renaissance viz. the Sangam age, and its sub-periods, does not approve the theory. It seems impossible how a network of classical Tamil culture could have grown within a short span of 700 years. The culture of the Tamils of Jaffna, whose strong foundation is based on their customs has a long history beginning from 3rd century B.C. or earlier than that. The purpose of this paper though solely intent on giving the different customs of the Tamils in Jaffna in a nutshell is meant to be objective rather than subjective. It should be stressed that the culture of the Tamils in Jaffna, which has nurtured the various customs of the people of Jaffna is predominantly, Hindu-Saivite. Though a small fraction of the inhabitants consists of Christians, Catholics and Vaishnavites, Saiva culture and customs which is predominantly Hinduistic holds sway over the others. The predominantly Hindu Culture of Jaffna was made to bear the brunt of certain external modifications, taboos, and the do's and the don'ts by the Portuguese, Dutch and the British invaders of Jaffna. During this process, the customs and manners of the Tamils in Jaffna, absorbed some of the salient external features of Western culture and civilization, without impairing the typical Tamilian culture of Jaffna. This denotes notably two conceptions. One is that the Tamil culture of the inhabitants of Jaffna, must have developed to such an ex-

ordinary speech of the natives of Jaffna.

The above considerations lead to the fact that the customs of the Tamils in Jaffna bear a typical Dravidian imprint. The law of "THESAVALAMAI" which ranks as the only coded law for the Tamils in Jaffna gives legal sanction to the customs that were observed from many centuries onwards by the Tamils of Jaffna. This legal document which was prepared at the instance of the Dutch Invaders of Jaffna, was prepared with the help of the Tamil Mudaliyars. It ranks as the only available legal document which recognises the customs of the Tamils in the whole of the Tamil speaking countries of the world. This document itself is ample testimony to the superior position the customs occupy in the daily life of Jaffna.

Apart from the customs embodied in the Law of "THESAVALAMAI", there are others of considerable importance. Notable among these are the Caste system, Dowry system, belief in Astrology, belief in Black magic, faith in superstitions, adherence to Folk-lore and arts, Customs in wedding and funeral ceremonies and other religious and social rituals. The Dowry system apart from the rituals of marriage and the caste system, under which people are segregated by the various occupations they pursue, are Dravidian in origin. But it must be mentioned with due respect to the Vedic conception of caste that the caste system in Jaffna is not based on the fourfold division of castes, as propounded by Vedic law.

Reconstituting The Ceylon Cooperative Movement

(Continued from our last Issue)

Hence this duplication of the provision of credit facilities should be removed.

Provision of Credit and Savings Facilities to Rural Areas

The provision of Rural Banking facilities to the whole island is a problem to the Government today. Only well managed large primary Multi-purpose Societies have been entrusted with this task. Hence to solve this problem, the Multi-purpose primary societies have to be reconstituted to serve larger areas in order to strengthen their capacity to undertake economic development work in the area of operation. The scheme enumerated above will provide 1,000 strong societies for the whole island. These could be provided with rural banking facilities to meet the credit needs of their members and would cover the whole island with their benefits which otherwise would never be possible in the present day set up. The provision of rural banking facilities will also increase member participation and will encourage the savings habit and finally these banking societies will be able to finance the credit requirements of the area from the savings of the members themselves. This is being manifested in the rural banking already started in the larger Multi-purpose Primary Societies to which rural banking facilities have been given.

by L. A. A. PERERA

President, Bokundara-Thumbowila
Jaligoda MPCS

Wider Service by the New Primary Societies

The Consumer Service and the agricultural and industrial services could better be provided by such large societies. Purchase, distribution and collection could be centrally organised with a chain of consumer stores and collection points in the area.

These strong primary societies will be able to undertake more and more development activities, as they gain more capital by member-participation and gain more experience in the field of economic development.

Secondary Societies

In the secondary set up of the movement, we have today a total of 275 Unions, of which 24 are District Unions which are now on the 3rd tier of the Cooperative phalanx and the All-Ceylon Federation which is on the 4th tier. 120 of these secondary societies are Multi-purpose Cooperative Unions which have been set up to provide facilities and services needed by the primary societies which they themselves find unable or uneconomic to undertake, such as wholesale supply of consumer goods, agricultural requisites, transport, marketing facilities and provision of technical assistance required by primary societies for contract and building work. The primary societies have not received much support from the secondary level organisations for the achievement of their objects except in the wholesale supply of consumer goods. However, these sec-

ondary organisations too have got into the retail consumer trade which is the main function of the primary consumer society and the undue attachment of these secondary level organisation towards retail consumer activities have prevented them from performing the correct role in the economic and cooperative development of the island.

Middleman Status of Secondary Societies

The fact that these institutions act only as a wholesale distributor of the importers, have made these institutions the middlemen in the Cooperative set up. The importation today is in the hands of the CWE, the Food Department and the private trade importers. Their overheads and profits and the heavy overheads incurred by these secondary unions have forced them to exact a large percentage of middleman profits which had become a burden to the primary society retail distributor as well as the member consumer who have to bear them up for the sake of cooperation. In order to supplement the profits to meet the overheads, these secondary unions have opened up retail points and instead of supplying the primary movement their needs fully, they have become a threat to their very existence by way of competition in retail trade. The Cooperative Department has allowed these societies to engage in the retail trade. The

elimination of the profit making middleman being one of the aims of the Cooperative Movement, a way has to be devised to eliminate the middleman status of the secondary unions. By this elimination of the middleman the maximum benefit must be given to the producer and to the consumer. Hence in the Cooperative set up the slogan as well as the actual flow should be from the Importer to the Consumer in the case of imported goods, and from the producer to the consumer in the case of locally produced goods and from the producer to the exporter in the case of goods produced for export. As all local producers and consumers have to be embraced by the movement as a whole, it should be a set up embracing the primary as well as secondary organisations into one body.

Apex Society

For this the consumer as well as the Import and Export Sectors should be solely owned by the Apex Organisation of the Cooperative Movement. The apex organisation should be the Cooperative Federation, of which the District Unions will be the District organs managing the District Organisations of the Federation. With the setting up of a strong primary movement, there is no need for a secondary set up at the sub-district level as in the case of the Multi-purpose Unions of today. These should be at district level and be known as District Unions. The CWE which has functioned as the

Import and Export Organisation of the Cooperative Movement, a part of which has already been handed over to a private organisation "Lanka Salu Sala" and of which only a part remains at present should be handed over to the All-Island Federation as the funds of this organisation have been mainly earned by the Cooperative Sector. This new Import and Export organisation of the Federation should have district distribution and collection centres from which all requirements of the new set up will be supplied and all produce for internal distribution as well as for export collected. These District Depots though owned by the Federation should be under the general control of the District Unions, to the General Council of which representatives will be elected by every primary society not more than 30 in a district and from amongst whom a Committee of Management will be elected. Those elected to the Committee of Management of the District Unions will all form the Gen-

eral Council of the Federation and from amongst them the Directors of the Federation will be elected. Thus the whole Cooperative set up will be closely linked up and the middleman secondary society set up finally is eliminated. If a single distribution centre is found to be insufficient for a district, the District Union can have a larger number of distribution and collection centres, which however should be owned by the Federation.

of liquidated Societies which stood at Rs. 4,176,543/75 as on 30-9-66. The Peoples' Bank constituted by Act 29 of 1961 replaced the Cooperative Federal Bank and was to be the apex bank of the Cooperative Movement. However, this purpose has not been fully implemented nor realised. If it is to be apex bank of the movement the primary purpose of the Bank should be to finance Cooperative organisations. The Cooperative sector

—Some Suggestions

Finances

The next problem is that of financing the Cooperative Movement. I have said that what is left of the Import and Export Organisation of the CWE should be handed over to the Federation. If this is not possible, the new primary set up will contribute to the formation of the capital required which should be supplemented by at least Rs. 3,000,000/- from the Trust Fund

has bought a major portion of the Share Capital of the Bank and all the funds of the liquidated Societies are held by this Bank. The District or Provincial Bank system should be continued and be the Branch organisations of the Apex Bank. If the Peoples' Bank is not in a position to undertake this function, the Federal Bank idea should be revived. Government should undertake to

(Continued on page 7)

The Problem of Unemployed Arts Graduates

This problem is fast assuming unprecedented proportions. There are various avenues which need exploration even to provide a partial solution and expedient. There are said to be about 8000 unemployed Arts Graduates in Ceylon.

By virtue of the mental discipline and general knowledge attained through three to four years of University education, an Arts graduate is capable of adaptation to new ideas and schemes of training in a variety of fields in much shorter periods than several others. Besides, his outlook is broad and he can be normally expected to display a great sense of duty, responsibility and service as well as dedication. He is a valuable potential human resource. During the war years when Britain experienced shortages of skilled personnel in many areas of activity, such graduates were

shy lands, (c) salvinia clearing, (d) soil conservation (e) digging new wells and repairing old ones (f) planting trees, including fruit and timber trees along roads, (g) growing fodder crops (h) building small silos and grain go-downs, (i) rural housing, (j) giving boost to several small-scale and cottage industries such as brick-making, cabook (laterite) quarrying for cheap housing in the wet-zone, wood-work etc. A pool of personnel at the middle levels for the above can be produced by putting Arts graduates through a crash programme of intensive and on-the-job training, using the existing facilities of the Universities, Junior University Colleges, Technical Colleges, etc. They do not have to be scientists, engineers and technologists.

There is a market for such personnel in the middle and supervisory grades in both the

and their relatives and friends on the one hand and the administration and the service on the other is sorely needed today.

Arts graduates are suited to be trained as public relations personnel. They can be absorbed into (medical) social service after appropriate training. They can also be used in adult education programmes, in the training of minor employees of Government Departments, Public Utility undertakings, etc. for generating better sense of courtesy, civic responsibility and other matters connected with dealing with the public. Personal relations and liaison officers will be necessary for our armed services as well, because good public relations need to be devoted in this area.

Graduate apprentices could be trained for intermediate level posts in the plantations and farms, both in the administrative as well as technical fields, such as tea, rubber, and copra-makers, soil conservationists, field supervisors, personnel managers, etc. For some of the above posts, graduates who have done geography, economics, etc., would be found particularly suitable.

In addition to the above, the question of self employment should receive more attention than hitherto. Given the necessary financial assistance in the initial stages, many graduates would like to set themselves up independently in service occupations such as market promotion, advertising, clock, watch and typewriter repairing, spectacle making, poster art, gemmology and a whole host of other services now engaging semi-trained or self-trained persons.

It is stated that at present, taking all our schools, only about 7% of the teachers are graduates. Therefore it should be possible to employ more graduates in the teaching cadre and thus also improve the quality of education imparted.

(Continued on page 7)

By PROF. K. KULARATNAM

put through even technical and scientific crash programmes and found to be very useful and successful.

Having regard to our local man-power needs and in the context of our development programmes, it should be possible to formulate certain feasible schemes, both short-term and long-term. It is hoped that some of the suggestions given below will receive serious consideration.

First of all, it will be useful to set up a central body comprising representatives from various walks of life to formulate and implement an integrated programme. In this, priority should be (1) given to a massive rural works programme which, while benefiting the country, will also provide gainful occupations at certain levels to Arts graduates. It could include such valuable projects as: (a) roadbuilding, (b) draining swampy and mar-

private and public sectors, in rural and urban areas, what with the rapid progress we are making in agriculture, industry, transport and trade. Thus a good part of the back-log at least of the unemployed Arts graduates could be cleared.

Of course, to prevent further aggravation of the situation, the question of the regulation of admission of students to Arts Faculties will have to be given serious attention, without detracting too much from the fact that a liberal education is in itself a valuable end so far as society is concerned. But the potential value of such graduates to society in terms of their employment requires serious consideration in view of the fact that it is society that foots the costs.

Arts graduates who have been specially trained for that purpose can be of immense value in our hospitals where a liaison between the patients

The Nature of Cooperative Principles

[(Continued from last issue)]

Nor are they a revelation made to an enlightened few. Rather are they the quintessence of the wisdom people acquired in the hard school of daily life and work.

Scientific Validity

That is the first basis of their claim to validity and authority among all who espouse the Cooperative Movement. It is a scientific validity of the same kind and carrying the same authority within its own sphere of reference as that attributed to the principles of economics or any other social science. It will not only stand scientific analysis but also the test of application to the solution of practical problems.

Cooperation, when its principles are fully and intelligently applied, works; it "delivers the goods" as effectively and efficiently, often more so, than other economic systems. But Cooperative Principles have an ethical aspect also. In the words of Professor Georges Lasserre, they express the will to introduce into economic life a social morality of justice and solidarity. They not only give directives for achieving higher standards of material well-being, they point to duties to be fulfilled by all men towards their fellows. Without linking itself with any particular moral philosophy or doctrine, the ethical element in Cooperation enables its practice to find sanctions in

policies alone. For one thing they could not be operated with the old structures, any more than the old bottles could hold the new wine. New structures, organisations techniques and methods are unavoidable because indispensable. But even they will not succeed, if they are aimed at no more than bringing the Cooperative Movement up to the technical level of its competitors and keeping pace with them. The real problem is how to employ technology inspired by Cooperative Principles, so that the Movement regains the superiority over its competitors it once possessed and becomes the pacemaker. This does not mean beating capitalist enterprise on its own ground, but it does mean widening the area of competition by adding to business efficiency the social benefits which Cooperation confers because of its principles—benefits for which profit-seeking enterprise has no interest. So long, however, as cooperators identify principles with certain traditional practices they will be reluctant and hesitant to change. They will waste their energies in fruitless controversy over false issues; and action which should be prompt and resolute, because sure of its objectives, will be inhibited and half-hearted. It is only when they have a firm grasp of their true principles that cooperators will find the courage to invent and innovate

tions have often been mistaken and misguided. It would have been better to create new types by grafting the cooperative idea on indigenous forms of mutual aid. But this is possible only for those for whom Cooperation is more than a mixed bundle of rules and practices.

Too Much To Ask

Another factor in the explanation is certainly the low educational level of those whom it is desired to help through Cooperation. Yet here again opinion among experienced technical experts and field-workers is veering towards the recognition that, for many people, to move forward to full-scale Cooperation in a single leap is too much to ask. The advance to cooperative organisation in which all the principles are fully applied can best be made through forms of association termed pre-cooperative or

para-cooperative, which permit problems to be solved one or a few at a time and allow education time to produce its results. But if the members are to progress step by step from the simple to the more advanced, they must be led and guided to their proper goals by those who have a fully-rounded conception of Cooperation and are capable of applying the tests demanded by its principles. The proper goals in this case also are much more likely to be original types of cooperative suitable to the local environment than a faithful copy of a European or American model.

It is in this context that we realise once more the force of the reference, already quoted, of the Principles Commission to the innumerable groups of cooperators in their own environments trying out how best to attain the ultimate goals of the movement. Whether they conceive their goal

as a Cooperative Community, a Cooperative Commonwealth or a Cooperative Sector, the forms of Cooperative Society which they devise and propagate cannot flourish unless they are adapted to their environment and capable of sustaining themselves in it. In the century and a half in which Cooperation has been spreading across the world, its environment has been in continual change, not merely in space, but also through time. The forms must change accordingly, along with the Movement's expansion in space and continuation in time. What remains unchanged is the primordial substance, the body of principles inherent in the cooperative idea, which concentrates within itself so much that mankind, regardless of race and creed and climate, can accept as right and good.

—ICA Journal

Needed—A New Orientation For Non-Violence

World conditions are favourable for the propagation of non-violence and India would continue a perennial tradition if she undertakes it. From Asoka to Gandhi, we have many instances of conscious acceptance of non-violence. Hartals, Dharnas, etc. have been customary methods of non-violent resistance in our country. But these are not enough. Anyone who preaches new ways and new values must practise them meticulously in one's own life and must demonstrate that one's life is infused with the new values. We shall be able to prove the efficacy of the new way by our example, not by mere precept. Mere slogans will expose us to a charge of hypocrisy. Hence our real duty to-day is to practise maxi-

fact, most foreigners believe that our behaviour is hypocritical in Kashmir. If we prefer to feel complacent by harping on our old tradition and the name of Mahatma Gandhi, that is another matter. Otherwise it is our urgent duty to give tangible evidence of resurgence of our tradition in our internal and external affairs. This is neither impossible nor very difficult. In view of the general propensities of our people and provided the initiative comes from proper quarters, it is not difficult to make some innovation with our internal administration or to win support for a platform of non-violence in external affairs. The leaders of our people, particularly the political leaders must, however feel the need for such effort and

lity of any social or economic regulation empirically so that the subsequent policies are based on a firm foundation. To seize upon a programme merely by trial and error and to formulate it after a systematic study of earlier experience and experiments, will lead to widely different results. It has now become possible, to some extent at least, to consider social architecture or social engineering along with morality and religion. This will positively help projects for peace and social welfare. The basic ethico religious concepts and social values must, of course, come *a priori*, but the process of injecting them into social life can benefit immensely from scientific methods and techniques. Once, we are agreed upon a particular direction of progress, we should formulate our future programme with the data provided by pilot projects. For example, if we assent to Ahimsa in principle, the progressive limitation on use of force in internal administration should be undertaken on the basis of experiments and experience. Or if it is believed that a widespread invocation of the philanthropic impulse can lead to a peaceful readjustment of economic relations, various schemes should be contrived to test their practical utility. The task of social reformation should no more remain the monopoly of the agitator. Nor should we helplessly look upon law or publicity as the only instruments of social change. The science of social engineering, like any other field, needs studios and critical works spread all over the country. Whatever success we achieve as a result of their conscious efforts will reach all layers of society, strike deep roots there and will offer guidance to the outside world.

Limits on accumulation and restrained use of wealth and power

The problem of economic organisation is vitally connected with the problem of world
(Continued on page 6)

by W. P. WATKINS

every religion which teaches the brotherhood of mankind or the love of one's neighbour as oneself.

VII

The endeavour of the present essay to expose the general ideas which should at all times and in all places inspire cooperative practice, and set the standards by which its success should be judged is also an attempt to explore the bases of a logically consistent theory of Cooperation. It is not, on that account, merely an academic exercise. On the contrary, it has a direct bearing on two phases of cooperative activity in which the whole future of the Movement is at stake and its power to continue its development on what Henry J. May once called "the lines laid down by the Pioneers." These phases of cooperative activity are found respectively in the so-called affluent nations of advanced economic and technical development and in those whose modern industrial and social evolution has, historically speaking, only just begun.

The Real Problem

It would be superfluous to describe here the critical situation with which Cooperation is confronted in the affluent countries. For the last seven years at least this situation has been studied by the International Cooperative Alliance and discussed by its authorities and auxiliaries whose warnings and recommendations have gone out to all the affiliated national organisations. The new competition cannot be met and overcome by new

boldly, in order to create the new forms of Cooperation which the times demand.

In the newly-developed regions there is also an urgent need to invent new forms of Cooperation harmonising with local conditions or to devise forms of association through which people can progress to the point at which they become able to manage genuine cooperatives by the light of their own collective wisdom. The basic forms of Cooperation—the consumers' store, the workers' productive society, the rural and urban credit banks, the farmers' marketing and processing society—were invented in Europe a century or more ago and flourished in varying degrees in the European (which includes the North American) economic and social climate. Later they were transplanted to other continents, not without success here and there, but with results which, while sometimes quantitatively impressive, have been qualitatively disappointing. In Asia, Africa and Latin America the Cooperative Movements for the most part do not display anything like the same vigour and sturdy self-reliance as their European counterparts did at the same age—apart from Japan, which is the one non-European country which has learnt to overtake and keep pace with European and American economic progress. The explanation is not simple, but experience of technical assistance leads increasingly to the surmise that attempts to promote Cooperation by simply transplanting its European forms with slight adapta-

tion non-violence in our internal relations. It is obvious that we have done practically nothing in this direction during the last ten or twenty years. A living faith in non-violence should naturally lead to a progressive limitation of use of force in resolving internal disputes. But our governments at the centre as well as in the state have never initiated any move in this direction nor do they seem to have ever thought of it. Formerly, drinking was severely restricted on account of the popular prejudice against it. But now, it is commonly believed, prohibition has led to an increase in crime rather than decrease in drinking. The more surprising fact is that in Communist China which is supposed to be under a violent regime, most changes and regulations are reportedly introduced after educating and preparing public opinion in their favour. But, in our country, we rely upon law and administration for every thing. What is true of internal problems is also true of external relations. We cannot claim that our policies in Kashmir or Goa are exercises in pure Ahimsa. In

secondly, they should have faith in their people.

Need for Social Engineering

A clear enunciation of our ethico-religious objective cannot be the end of our effort. We have to indicate the way to the objective, step by step. Our ancestors gave due place to *sadhans* in their discourses. This also needs innovation in the modern context. Tardiness in social and economic reforms against the background of scientific and technological progress has been recognised as a major malady of the modern age. Observation and experimentation could have free scope in the laboratories of physical sciences and the new knowledge, thus secured, multiplied human productivity by regulating mental and material phenomena in the world. Social phenomena do not, however, lend themselves so easily to experimentation or regulation. But opinion is now veering to the view that experimentation, observation and classification have a wide scope even in the field of sociology. If this view is accepted, it will be advisable to judge the practicability and desirability

Orientation For Non-Violence

(Continued from page 5)

peace. It is an axiom of modern capitalist economics that man is motivated and activated by self-interest and that an economic organisation can be smooth and efficient only when it provides incentives for people with different talents and abilities. Even the communists, although they made drastic changes in the external organization of the economy, emphasized individual incentives in building and preserving their economic order. The glaring shortcomings of capitalism or communism cannot be avoided if they depend too much on individual incentives. The momentous issue therefore is whether ethico-religious aspirations can even partially replace selfish incentives. Oriental cultures in India, China, etc., had succeeded in granting greater recognition to Brahmins, Bhikkhus, warriors and statesmen than to those who devoted themselves to commerce and trade for accumulating wealth. These cultural influences are still lingering in some sections of our people, who remain more or less untouched by the ambition of accumulating wealth. If this tendency is reinforced it will facilitate honest and efficient management of public and cooperative enterprises. We have to plan for an economic organisation today which will recognize the importance of profitability of enterprises without unduly encouraging the urge for private gains or possessions. If this is done by law, the use of force becomes inevitable at various stages; hence, the desirability of ethico religious concepts in preference to law. In the olden times activities prohibited by caste conventions, even though lawful were avoided by people. In the same manner, if there can be a code of conduct for the different modern professions and if that code can evoke the loyalties of the members of each profession, it will help in setting limits to selfish drives in man. European thinkers have given some recognition to this problem of social responsibility of professions.

Bhoo dan—Gramdan

Only one experiment of non-violent transformation and re-orientation of economic order is under way. That is Vinoba's Bhoo dan-Gramdan movement. Undoubtedly, this is a novel experiment. It was initiated in a characteristic manner. Although, it has not achieved any spectacular results, its methods are so unprecedented that even if there is the slightest chance of its eventual success, it deserves to be supported in every possible way. The problem of a just economic order is as urgent to day as that of world peace. If the modern means of production remain in private hands, they lead to a concentration of power, the rich become richer and the poor poorer and the health of the social organism deteriorates. On the other hand, if these means of production pass primarily into the hands of the state, the demon of dictatorship raises its head. If a decentralised and broadly autonomous economic order, with the smaller economic units in private hands and the larger ones owned and managed by cooperative communities, can be evolved, it

will take us safely through the horns of the dilemma of disparities versus dictatorship. This economic organisation will become relatively stable if it is created and defended mainly by the voluntary will of the people rather than by the administrative fiat of the Government. This seems to be the broad conceptual background behind the Bhoo dan-Gramdan movement.

Even if we assume that the Bhoo dan-Gramdan movement makes good headway in the future, it will take a long time to achieve positive results. There are two principal objections to the view that the movement is proceeding in the right direction. Firstly, the movement encompasses only the rural or agricultural sector of the economy. In the modern age, the major concentrations of wealth and power are located in the cities, in trade and industry. The Bhoo dan movement does not yet touch this vital urban section. The slogan of *sampatti dan* is too weak to affect the issue of the ownership of urban means of production. Hence it is necessary to proclaim that the same principles will apply to urban trade and industry as they apply to land under gramdan, namely, all land theoretically belongs to the village community and all future transfers are regulated by the village panchayat. It is not easy to give practical shape to these principles in the urban sector. The more difficult problem is to create progressive willingness among the owners of urban wealth to divest themselves of their properties. If this is not done soon, the Bhoo dan Movement faces a grave danger of severe set-back. People are likely to feel that the Bhoo dan workers are capable only of pestering the poor villagers but have nothing to say to their own really powerful brethren in the cities. If social transformation can be brought about by the method of voluntary gifts, it must be demonstrated how it will operate in the urban sector of the economy.

The other obstacle on the way is a lack of awareness among the leaders of Bhoo dan-Gramdan of the need for sustained, systematic, well planned and organised effort to conduct the movement. Many Bhoo dan leaders think that their job is done when the gift deeds are signed and most of them oppose organized methods of work. It is obvious that any complex social transformation will demand disciplined work on the part of a large number of dedicated individuals. And when it is desired to secure such transformation by educating and persuading large masses of people, it will require greater time, tenacity and persistence. Nowhere in the world has any social transformation taken its own shape when a few thinkers floated a few ideas in the air or voiced them off and on. Hence, the Bhoo dan-Gramdan movement is not likely to achieve any positive results as long as it is not backed up by a well knit organization of a large number of talented workers.

We may, therefore, conclude that we have indeed created an ideological framework; but we have not been able to do much by way of infusing life

Citing increased rice production in Asia and other areas, *Foreign Agriculture*, a publication of the U.S. Department of Agriculture, noted that Ceylon has a 1968-69 harvest of some 1.3 million tons of rough rice, compared with 1.1 million last year.

The article, however, pointed to a fall in production in other countries, and attributed the reverses largely to adverse weather. The article began:

"The challenge of agricultural production and trade is that no situation ever remains the same: with weather and producer intentions uncertain, shortages may turn to surpluses in no time (or vice versa), and prices may skyrocket and nosedive accordingly.

"Such is the case for rice—a decidedly volatile crop this season and the previous two. In the first of these, 1966-67, an extreme low in production occurred; in the following year, output skyrocketed to a new high. Then, early this season, it looked as if a near-record crop would lead to a glut on the export market for rice. Exporters prepared for the worst and governments began reappraising their production policies only to see a tempering of the cycle as drought gripped several South-east Asian countries in November and December 1968 just prior to harvest."

The use of high-yielding varieties of rice and better production practices contributed to increased rice production in 1967-68, the article said. It continued "but as has always been the case weather was the crop maker and breaker. Drought in some areas and floods in others reduced the 1966-67 production (excluding Mainland China, North Korea, and North Vietnam) to only 160 million metric tons, of rough rice—the lowest level in many years."

The United States "once again topped past performances, with a crop that was 17 percent above last season's to a record of 4.8 million tons," the article said.

and flesh into it. We appear to be faltering and floundering in spite of the near unanimity of objectives among our people. The administrators, the thinkers and the workers must co-operate whole-heartedly in any programme of action. The administrators do not seem to feel the need for thinkers and they perhaps believe that workers can be hired or trained by the authorities. The thinkers on their part, are divorced from the administrators and apathetic to the practical aspects of implementing programmes. It is difficult to create a chain of devoted workers or engage them in dogged and disciplined work, in the absence of vigilant guidance from thinkers and active support of administrators. We must break through this vicious circle. Only, then, shall we progress in the direction of creating a free, virtuous, egalitarian and happy human family.

—Sarvodaya

CEYLON'S INCREASED RICE PRODUCTION

The article noted these points:

Rice production in Mainland China is believed to be below that of last year because of extensive flood damage to the early crop.

West Pakistan, a surplus producer while the rest of the country is in a deficit position, has a very good 1968-69 crop; estimates run as high as 2.1 million tons, or 75 percent above last year's crop.

Rice production in India is estimated at 57 million tons, or seven percent below last season's crop.

—USIS News Bulletin

'Anna Transformed the Tamil Language'

Annathurai transformed the Tamil language into an effective instrument of modern thought and enabled it to take its place among the languages of the world. He gave new life and impetus to the Tamil language, states a unanimous resolution adopted by the Mathya Vanki Tamil Ilakkiya Manram, an organisation 'committed to the preservation and promotion of the Tamil language and culture'.

Eravurpattu M.P.C.S. Union Ltd., Chenkaladi

We are:—Agents of Ceylon Nutritional Foods Ltd.

" " Ceylon Petroleum Corporation.

" " People's Bank in Pawn Broking.

Transport Agents of Commissioner of Agrarian Services.

Paddy Purchasing Agents of Commissioner of Agrarian Services in Eravurpattu.

Owners of Rice Mill and milling rice for Government.

Wholesale and retail dealers in Consumer goods, textiles, cement, agro chemicals, agricultural implements etc.

Phone 28 Eravur.

EARN AN EASY RS. 150/- PER MONTH

JOIN YOUR LOCAL WEAVING CENTRE

Handloom Sarees, Verties, Shawls, Table Cloth, Bed Spreads, Chairbacks, Handkerchiefs, Pillow Cases, Towels, Door and Window Curtains.

Available in lovely designs and enchanting colours at

Jaffna Co-operative Textile Societies Union,

10, CLOCK TOWER ROAD, JAFFNA.

INVEST your SAVINGS in—

THE JAFFNA COOP. PROVINCIAL BANK LTD.

FIXED DEPOSITS

Interest on Fixed Deposits for 3, 6 & 12 months is 1½%, 2½% and 3½% respectively. On Deposits for 5 years and over and on Deposits for 10 years and over the rates are 4% and 4½% respectively.

SAVINGS DEPOSITS

(1) Interest at the rate of 3% is allowed on Savings Deposits from 1-5-67. Arrangements can be made to withdraw funds from this account daily.

(2) From 1-11-1967, in the case of Institutions, the rate of interest payable will be 4% for the month in which there is a minimum balance of Rs. 5,000/- or over.

(3) For Cooperative Societies, from 1-11-1967, the rate of interest payable will be 4½%.

SECURITY DEPOSITS

From 1-11-1967, the rate of interest payable on Security Deposits of Societies will be 3½%.

PAWN BROKING

Pawn Broking is done at all our Branches. The rate of interest charged is 10% and Repayment by Instalments is allowed.

Branches:

Jaffna—Paranthan—Chunnakam—Point Pedro (Nelliady)—Chavakachcheri—Chankanai—Kayts—Vali East (Averangal).

Head Office:

59, MAIN STREET, JAFFNA.

Reconstituting the Cooperative Movement

(Continued from page 4)

finance a major share of the capital of the Bank as the proper functioning of the Societies is vital to the success of the economic development of the country. With the strengthening of the finances of the primary societies by the proposed merger of all societies of an area into one primary unit, the financial credit requirements of these societies will be much more than at present and the apex bank through its provincial organisations should be capable of meeting all the demands.

Industrialisation

Industrialisation of the Co-operative Sector is vital for economic development and is the only way by which the consumers will also become share holders of production. The Department of Rural Development and Cottage Industries is today handling the Co-operative Industrial sector which is managed by the officers of the Department. This sector should be fully integrated with the popular Co-operative Multipurpose Primary Society Movement and the know how of this Department being integrated into the Co-operative Department. By this way all the Cottage Industries and other small scale industries could be brought under the popular Co-operative sector. There is also no need for separate Industrial primary societies or Secondary Societies as all the industries will be absorbed by the Multipurpose Societies at primary level and the District Unions at secondary level in regard to collecting, marketing and distribution for local consumption and for export on behalf of the Federation. Large scale industries need not be started by the Co-operative Movement as all industries should be decentralised for better distribution and member-participation. If at all they are to be started they will be based at District level on behalf of the Federation. The Federation as well as the District Unions will continue the educational functions, the only functions which they have been entrusted with at present. Without the active economic control and development functions enumerated in my scheme, the District Unions and the Federation will

remain the inactive bodies which they have been up to now, consuming the funds of the Co-operative Movement, which they do not help to earn.

Audit

The Audit functions may not be given to the Federation if it is to be given the Import, Export and distribution. The audit functions may best be retained with the Commissioner who will also be the Registrar of Societies as at present. Besides these functions the Commissioner's Department should also act in an advisory capacity to assist both in agricultural and industrial development as the latter function has to be taken away from the Rural Development and Cottage Industries Department.

Freedom of Management

The Co-operative Movement is today not a free movement. According to the Ordinance, the rules framed thereunder and the model by-laws imposed on the societies and which cannot be amended without the prior approval of the Commissioner, the Commissioner today is the virtual Dictator of the Movement and this dictatorship has retarded the free growth and expansion of the movement. Hence the Ordinance, the rules and the bye-laws should be revised to promote more independence and allow free growth of the movement.

District Union and Federation bye-laws

The District Union bye-laws and the Federation bye-laws should be suitably amended to fit in with the new set up and the freedom of the Movement envisaged in the amendments to the Ordinance and the Rules framed thereunder.

Conclusion

Thus it will be seen that the Movement today is full of weaknesses and fettered by regulations which hinder development. If proper steps are taken to remove these weaknesses the rules and regulations revised to provide for freedom of economic growth, this great national movement will be the most effective organ of economic development of this Island.

Unemployed Arts Graduates

(Continued from page 4)

Besides, in the north and east, attention should be paid to the re-planting of the palm-rah palm in vacant land not used for any other purpose. Also, research should be carried out on the cultivation of this palm and especially in the utilisation of its products. Young graduates could organise themselves and perform this valuable service if they could be taken into employment for this purpose.

The question of the optimum utilisation of our valuable human resources ties up intimately with that of the parallel problem of the investigation, utilisation and conservation of our natural (both physical and biological) resources as well. One cannot be dealt with satisfactorily apart from the other. As our goal is the attainment of a welfare state, it means the upgrading of the general standard of living of the people, which may be expressed approximately in terms of the following equation:

$$S = \frac{R}{P} \times C, \text{ where } R = \text{Resources, } P = \text{Population, } C =$$

the ability of the people to put resources to use (Know-how, etc) and S = Standard of Living of the people.

Therefore it follows that equally as attention is paid to the problem of population planning in terms of numbers, age-structure, and education in terms of value systems, etc.,

we must carry out a survey of our physical and biological resources and prepare a *Resources Inventory*, which should indeed be counted as a basic pre-requisite to all development planning. The Inventory will comprise the following resources among others: Land, Soil, Water, Climate, Rocks and minerals, Power (fuel and hydro), forest, grass, fish, animals, etc. In this regard, the already established Physical Resources Division of the Ceylon Survey Department could be used as the nucleus and built upon, eventually to become a full-fledged Resources Survey Organisation. For manning this, it should be possible to train, through intensive crash programmes, a good number of the unemployed Arts graduates as investigators, collectors, tabulators, field supervisors and office staff. Such an organisation will at the same time help to set up our economy on a scientific footing and provide the necessary guide lines for better planning.

The discovery of more and more resources will automatically generate employment avenues for more and more of our, at present, under-employed workforce including, of course, the graduates.

It is not possible to exhaust the list of possibilities in a brief paper such as this, but it is clear that the problem of the unemployed Arts graduate is not incapable of solution.

The Weapons of Conscience

(Continued from page 2)

The voice of cynicism might ask: how many armed divisions have the forces of reason? How good a marksman is intelligence? What is the explosive power of justice?—The voice of stupidity could ask the same questions.

For whatever occurs in this world, although not always man's will, could not happen, if man wanted it otherwise. Reason has the power, if not to bring violence to its senses, at least to confine it within ever closer limits. Intelligence cannot fire a rifle, but it needs intelligence to aim it. Justice includes scrutiny, and he whose deeds would not pass this scrutiny, must take his just deserts.

Literature has been many things. At its best it has always been the expression and instrument of reason, intelligence and justice.

Whoever attacks a nation, poisons a country, sets fire to its crops and tortures its citizens must reckon to make a terrifying number of enemies. He may for a while believe in his armoured defences, he may consider a night survived in occupied territory a triumph, he may regard as victories the death of mothers and infants, but he must know that with each one of these contemptible victories and triumphs the number of his enemies increases.

And we promise him this: literature, and that includes literature of this country, will employ its own weapons to spread this truth too, the truth about the just struggle of the Vietnamese people and the truth about what official America inflicts on this Asian country, and thus on the world. Literature has the immense power of turning a presentiment into certainty, of casting fresh doubt on an

established fact, of making intolerable what has hitherto been accepted, of disturbing the sleep of the unjust, giving a name to the incomprehensible, of uncovering the submerged, of exposing to pitiless scrutiny: in this hour it pits this power against the barbarism which seeks to impose its image on the world.

How many weapons has the human conscience?

Well we shall see!

—Democratic Germany

'Coops Can Meet Challenge'

Cooperatives can meet the challenges of the era, declared Mr. V. Ponnambalam, President Alaveddy MPCS, speaking on *The Essence of Cooperation* at the Jaffna Co-operative Training School. Substantiating this with concrete illustrations drawn from his own experience at Alaveddy, Mr. Ponnambalam said that the greatest responsibility rests with the employees—those who wield the balance, literally and figuratively, in their places of business.

It was a pity, he said, that many in Ceylon do not yet accept Cooperation as a philosophy. In his view, socialism was possible only through Cooperation. Stressing that there was a need to purify Cooperation in the fire of patriotism, he deplored the cowardly reluctance to change the leadership of coop societies even when it is corrupt.

Mr. P. Kandiah presided.

USSR to Help Pakistan in Deep-Sea Fishing

Three Soviet fishery vessels will arrive in Karachi waters soon to work with the Fisheries Department of Pakistan in deep-sea fishing projects.

This was stated in a radio interview by the Director of Fisheries Karachi, Agha Ghulam Hussain.

He said that three deep-sea fishing vessels ordered by the Pakistan Government will reach Pakistan waters in 1970, and in the interim period the Soviet Union will help Pakistan in deep-sea fishing in the Arabian Sea.

The Director of Fisheries said that a recent survey had shown that the Arabian Sea had one of the richest reserves of fishery and it was essential that this wealth of sea food should be exploited.

He said Pakistan's export of fish and sea foods earned foreign exchange of about Rs. 10 million in 1950, but in 1964 it rose to Rs. 110 million.

—Pakistan News

Eastern Province Agricultural Cooperative Union Ltd.

Kalliyankadu, Batticaloa & Karaitivu
MAIN DEALER FOR MASSEY-FERGUSON
TRACTORS & IMPLEMENTS

SALES ○ SERVICE ○ SPARES
Electric & Oxygen Welding Undertaken

T'phone:—257, Batticaloa
T'gram:—"Service"

T'phone:—10, Nintavur

SOUTH YALPANAM MPCS UNION LTD., KILINOCHCHI.

Phone: 2.

T'gram: "Yarlonion".

We supply Provisions, Textiles, Agriculture requisites and Building materials.

Agents for: Messrs. Shell Company of Ceylon Ltd., Ceylon Nutritional Foods Ltd., B.C.C. Ltd., Elephant Brand Asbestos and Ceylon Petroleum Corporation.

JAFFNA M.P.C.S. UNION LTD.

Largest Wholesale Cooperative Establishment in the North,
Authorised distributors for

CEYLON STATE HARDWARE CORPORATION

also dealers in Textiles, Cement, Milk-foods, Groceries,
Oilmanstores & Ceramics and all goods distributed by the
COOPERATIVE WHOLESALE ESTABLISHMENT

Address:

74/3, Hospital Road, Jaffna.

Retail Shop at:

15/1, Power House Road, Jaffna.

For Speedy Discharge and Safe Delivery

Jaffna District

Co-operative Harbour Services Union Ltd.

25, Front Street,

JAFFNA.

- STEVEDORES AGENTS
- LANDING CONTRACTORS
- FORWARDING AGENTS

Telephone No. 590

The Cooperative Commission recently held Public Sittings in Jaffna. This picture taken on the first day of sittings, shows the Chairman, Dr. A. F. Laidlaw, seated in the centre, flanked by Mr. K. Alvapillai (left) and Mr. T. B. Panabokke (right).

Coops Will Get Bigger Quota of Textiles

The Lanka Salu Sala will give Coop Unions an increased quota of textiles.

This decision was arrived at following an interview a joint deputation of the Cooperative Federation of Ceylon and the Ceylon Cooperative Consumers' Union had with the Minister of State.

As a result of this decision, Coop Unions which now get 40% of the textile quota, will be given 45% and the quota to CWE shops will be reduced by 5%.

During the discussions, the Minister stated that he is prepared to hand over the CWE shops at once if the Coop Unions are prepared to take them over together with the staff. He also informed the deputation that all or any of the imports now handled by the CWE

can be taken over by the Cooperative Federation, provided the Cabinet is in favour. The Minister will take up this matter with the Cabinet as soon as he hears from the Federation.

The Federation expressed fears about the proposed Dried Fish Joint Stock Company. The Minister explained that it would not be a private sector company and the objective was to decentralise the CWE because the CWE was too vast.

When the question of the import of pulses, Bombay onions etc. (now handled by the Food Commissioner) was taken up, the Minister said he had no objection to the Cooperative Federation importing these items, provided the Minister of Food and Agriculture has no objection.

Government Encouraging Farmers

The Government is encouraging farmers in every way and providing them with enough incentives to produce more, stated Mr. T. Kandaswamy, ACCD Jaffna South, addressing the Annual General Meeting of the Madduvilnadu MPCs.

Mr. A. V. Sabaratnam presided.

Mr. Kandaswamy urged the members to make full and profitable use of the loans provided by the Government. They should take care to see that loans were given to genuine cultivators not to absentee landlords. He advised them to listen to the advice of qualified personnel and use modern methods to get high yields. Pointing out that in many societies members were paying the societies the commission due on paddy even though they were selling it outside, he appealed to them to follow suit.

Mr. R. C. S. Cooke, Vice-President NDCF, urged them to take a keener interest in cooperative education. He appealed to them to start saving for the future. This would also help to swell the finances of the society.

Mr. P. Selvaretnam, Admin-

istrative Secretary, NDCF, pointed out that Savings were an index of the growth of a society. Savings would strengthen the society; and the development of the society meant the development of the village. He advised them to meet regularly and familiarise themselves with the by-laws and the working of the society.

A Committee of nine was elected.

Death Anniversary Commemorated

The first death anniversary of Mr. M. Mathibalasingham was observed at the Jaffna Cooperative Training School with a function organised by the Mathibalasingham Memorial Building Fund Committee. The President, Mr. P. Kanapathipillai presided.

Messrs. V. N. Navaratnam M. P., K. Thuraiatnam M. P., R. Rajaratnam, President NDCF, J. F. Sigmaringam, President Harbour Services Union, K. Vaithilingam, A. E. Tamber and K. Kandaswamy were among the speakers who paid tributes.

Kurunegala Union Wants Amalgamation

The multiplicity of organisations at village level (e.g. Cooperatives, Rural Development Societies, Community Centres, Cultivation Committees etc.) should be amalgamated and an efficient, workable organisation should be formed on cooperative lines, states a Memorandum submitted to the Cooperative Commission by the Kurunegala Cooperative District Union.

It further recommends that the overall agricultural development plan should have its district level sectoral programmes, which in turn have to be subdivided into projects and activities. Each MPCS Union area should have its own section of the implementation programme and should hold the overall responsibility. Within this structure, the Memorandum observes, each village should have its own share of the programme with clear and specific physical targets based on cost and time schedules. It suggests that the responsibility for achieving the targets should be placed on the village level cooperative organisation with the guidance, advice and supervision of the government officials at the village level. It wants specialized technical and scientific knowledge of the modern methods of agriculture to be made available to these village cooperative organisations. In addition to individual cultivations, these organisations should have jointly-owned cooperative farms where research

could be undertaken and achievements demonstrated. These could also serve as centres of agricultural training. The Memorandum adds that to handle these activities efficiently there should be a separate section in the village cooperative organisation viz. cooperative development branch which should be under the management of a trained person who will also be responsible for collecting data and statistics. The Memorandum envisages an Agricultural Society in each DRO's Division.

The Memorandum also recommends that labour intensive industries be encouraged through cooperatives: in each DRO's Division there should be an effective Industrial Society with branches at village level.

The Memorandum wants the CWE to be handed over to the Cooperative Movement. It recommends that the district level cooperative organisation be appointed the wholesale distributor for all Public Corporations and leading manufacturers.

It suggests that the Government should implement all its national development plans through cooperatives and assist them with funds, advice, and personnel. It wants the Cooperative Societies Ordinance to be completely revised to suit a developing economy. It also recommends that MP's and Senators be debarred from

holding office in Cooperative Societies.

The Memorandum recommends the formation of a central body patterned on the lines of the LGSC to handle appointments, transfers and the disciplinary control of cooperative employees.

The Memorandum wants the People's Bank to be handed over to the Cooperative Movement: in each district, the District Union will have a District Bank which is an affiliate of the Cooperative Federal Bank.

It also recommends the establishment of independent Cooperative Audit Societies in each district to undertake audits of cooperatives. Supervisory control, educational and advisory services should be the functions of the respective District Unions. The Coop Dept. should confine its activities to the statutory obligations viz. registration and cancellation of societies. It suggests the setting up of an independent Cooperative Judicial Tribunal in each district (appointed by the JSC) to decide on cooperative matters. Their decision shall be final and cannot be canvassed in any court of law.

The Memorandum points out that Cooperation should be included in the school curriculum from Std. 6 onwards, and be made a field of specialization in the higher educational institutions.

'Remarkable Cooperative Society'

The Cooperative Commission has paid a glowing tribute to the Moolai Cooperative Hospital Society.

The entry made in the log-book reads: "This afternoon (12-2-69) the members and officers of the Royal Commission on the Cooperative Movement in Ceylon visited this remarkable Cooperative Society and discussed its organisation with the Committee members and Medical Staff. We congratulate all those whose efforts over the past more than thirty years have made this such a fine example of Community action and Cooperative enterprise."

Mr. S. Sampanthamoorthy, President of the Society, welcomed the Commissioners.

Dr. A. F. Laidlaw said that similar institutions did not exist in Canada but there were cooperatives of medical practitioners. He pointed out that the continued success of this unique institution depended on the happy relationship between the Board of Management and the medical staff.

'Implement the Social Disabilities Act'

The Mass Movement for the Eradication of Untouchability has appealed to the Prime Minister to take steps to implement the provisions of the Prevention of Social Disabilities Act before March or have it amended for implementation "if the Act is incapable of being enforced in law as is stated by the Police in contrast to the view expressed by the Prime Minister himself and the Attorney-General".

Pay Society the Commission

It's natural for members to sell their paddy outside because the market price is higher than the GPS price. But members who sell their paddy outside instead of surrendering it to the society, should not only promptly return their loans. They should also pay the society the commission which it would have normally got for handling the paddy under the GPS, said Mr. T. Kandaswamy ACCD Jaffna South, speaking at the Annual General Meeting of the Nallur Alankerni MPCs. He stressed that payment of this commission was essential as it would strengthen the society and thereby ultimately benefit the members. He warned the members not to be misled by traders who used false weights.

Mr. M. Kanapathipillai who presided said that their society was in a better position than before. He appealed to the members to elect a good committee which would take a keen interest in the affairs of the Society.

Mr. R. C. S. Cooke, Vice-President NDCF, appealed to the members to see that general meetings were held at least once in 3 months. This would help to stimulate member interest. He pointed out that there had been a proposal to debar members who don't attend meetings from getting loans: the idea was to get the members to take a keener interest in their societies. He wanted the members to patro-

nise the Society more and take an interest in the cooperative journals published by the NDCF. He suggested that when loans were given to members, the commission be deducted in advance: this could be refunded when the paddy was surrendered.

Mr. P. Selvaretnam, Administrative Secretary NDCF, stressed the importance of starting a Savings Fund. He urged the Committee to arrange for regular meetings whereby members could be made familiar with the by-laws and new methods of cultivation.

Messrs. K. Kathiravelu and S. Thamotherampillai were elected President and Secretary respectively.

Save, Cooperators Told

It is one of the prime duties of cooperators to save.

So said Mr. R. Rajaratnam, President NDCF, speaking at the Seminar of the Tholpuram-Moolai Supervisory Union. He went on to say that it was wrong to think that Credit Societies could not obtain loans under the new Agricultural Credit Scheme.

At the Annual General Meeting that followed, the following were elected office-bearers: Messrs. M. Ganapathipillai (President), V. Aiyadurai (Vice-President), C. Karthigeyar (Secretary), A. Thiagarajah (Asst. Secretary) and E. Arumugam (Treasurer).

கூடுதலான வெங்காயத்தை வ. வி. உ. சமாசம் கூ. மொ. வி. தாபனத்திற்கு ஒப்படைத்தது!

சென்ற ஆண்டு வடபகுதி விவசாய உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச்சமாசம் 425,786 அந்தர் 3 குவாட்டர் 8 இருத்தல் சின்னவெங்காயத்தினை கூட்டுறவு மொத்த விற்பனைத் தாபனத்திற்கு ஒப்படைத்தது. 1967ம் ஆண்டு ஒப்படைத்த தொகையிலும் பார்க்க சென்ற ஆண்டு ஏறக்குறைய 40 ஆயிரம் அந்தர் சின்னவெங்காயத்தினைச் சமாசம் கூடுதலாக ஒப்படைத்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கடந்த வருடம் வடபகுதியில் சின்ன வெங்காயத்தின் மொத்த விலைச் சல் கூ. மொ. வி. தாபனத்திற்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட தொகையிலும் பார்க்க ஏறக்குறைய 20 வீதம் கூடுதலாக இருந்தது என விடயமறிந்த வட்டாரங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

இச்சமாசம் 157,148-25 பெறுமதியான வாழைப்

பழங்களை விற்பனைத் திணைக்களத்திற்கு விற்பனை செய்தது. இத்துடன் ரூபா 146,135-91 பெறுமதியான உரத்தினையும் ரூபா 271,825-43 விலைமதிப்புள்ள நீர் இறைக்கும் இயந்திரங்களையும் உதிரிப்பாகங்களையும் விற்பனை செய்தது. இத்துடன் ரூபா 337,648-32 பெறுமதியான கிருமிநாசினிகளையும் மருந்து தெளிக்கும்

கருவிகளையும் விற்பனை செய்தது. இவையாவும் கடந்த ஆண்டு விற்பனைத் தொகையிலும் பார்க்க கூடுதலானவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பம்பாய் வெங்காயம், மிளகாய், உருளைக்கிழங்கு போன்றவற்றின் கொள்வனவு குறைவாக இருந்தமைக்கு உத்தரவாத விலைகளிலும் பார்க்க சந்தை விலை கூடுதலாக இருந்ததே காரணம் என விடயமறிந்த வட்டாரங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

உருளைக்கிழங்கிற்கு நல்ல மதிப்பு ஏற்பட்டுள்ளதனால் வடபகுதியில் பல கமக்காரர்கள் சின்ன

வெங்காயத்திற்குப் பதி பயிரிடுவதாகவும் அறியப் படுகிறது.

வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் கூடந்த மாதம் நிகழ்ந்த கூட்டுறவு விசாரணையில் வ. வி. உ. சபையினர் தலைவர் இ. இராசரத்தினம் அவர்களின் தலைமையில் கலந்துகொண்டிருந்த பரிபராயங்களை வழங்கினர்

கூட்டுறவு

வ. வி. உ. சமாசம் மொத்த விற்பனைத் திணைக்களம்

யாழ்ப்பாணம் 1-3-1969

யாழ் நகரின் கூட்டுவாழ்விற்குப் புத்துருவம்

நகரம் என்றால் சுவர்களும், மாடிக்கட்டிடங்களும், பெரும் வீதிகளும் மட்டுமன்று. அஃது ஒரு சமுதாயம். ஒவ்வொரு நகரத்திற்கும் தனித்துவம் உண்டு. இவ்விதமாகவே பல கிராமங்கள் தனித்துவம் வாய்ந்தனவாக விளங்குகின்றன. ஆனால், எமது நகரங்களுக்கும், பட்டினங்களுக்கும் இத்தகைய தனித்துவம் இல்லை. அவை 'மனிதக்காடு'களாகவே காட்சியளிக்கின்றன. நல்வாழ்விற்கு வேண்டிய சமூகச் சூழலை அவை உருவாக்கத் தவறிவிட்டன. கிராமங்களிலே இருந்து பெயர்ந்து இங்கு குடியேறியவர்கள் சமூக உணர்வின் ஒருவர்க்கொருவரின் அன்னியராய்; வெறும் மனிதக் கும்பலாய் வாழ்கின்றனர்.

இந்நிலையினை மாற்றியமைக்க, சமூக உணர்வின் உருவாக்க கூட்டுறவுச் சங்கங்களாற்றான் முடியும். யாழ்ப்பாண நகரிலே பல கிளைகளையுடைய பெரிய கூட்டுறவுச் சங்கத்தினை நிறுவுதல் எத்தனையோ வழிகளில் நன்மை பயக்கும். நாம் குறிப்பிடுவது வெறும் பொருளாதார நன்மைகளை மட்டுமன்று. நகரச் சமுதாயத்தின் அவதாரமாய் இச்சங்கம் விளங்குவதனால் சமூக உணர்வையும், பிணைப்பையும் அது வளர்ப்பது திண்ணம்.

கூட்டுறவுக் கடைகளுக்கென தனியே ஒரு கட்டிடப் பாணியை மேற்கொண்டால் இச்சமூக உணர்வின் அது மேலும் வளர்க்கும். இத்துடன் வணிகத்தின் மூலம் பெறும் ஆதாயத்தினை கலாச்சாரக் கல்வி விருத்திக்குச் செலவிடுவது கூட்டுறவுத் தத்துவத்தின் பார்ப்பும்.

இவ்வாறு யாழ்ப்பாண நகரத்தின் கூட்டுறவு இயக்கத்தினை நாம் மாற்றியமைப்போமேயானால், நகரத்தின் கூட்டுவாழ்விற்கே புத்துருவம் கொடுத்தவர்களாவோம்.

இளைஞர்களைக் கூட்டுறவில் உழைக்கத் தூண்ட வேண்டும்

சேமிப்பில் அங்கத்தவர்கள் அதிக அக்கறை செலுத்த வேண்டும் என வ. வி. உ. சபை உபதலைவர் திரு. R. C. S. குக் தொல்புரம் மூலம் ஐக்கிய பரஸ்பர சகாய நிதிச் சங்கத்தின் 42 வது வருடாந்தப் பொதுக்கூட்டத்தில் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். மேலும் அவர் உரையாற்றுகையில் பழம் பெரும் கூட்டுறவாளர்களால் நிறுவப்பட்ட இச்சங்கம், யாழ்ப்பாணத்தில் கூட்டுறவு மாகாண வங்கி தாபிக்கப்படுவதற்கு அதிக உற்சாகமளித்தது. இச்சங்கத்தின் வரலாற்றை இளைஞர்களுக்கு விளக்கி இச்சங்கத்தின் மூலம் அவர்களைக் கூட்டுறவில் உழைக்கும்படி தூண்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். மேலும் நாடுகளில் அந்நிய கால சங்கங்கள் இயங்கும் விதம் பற்றியும் திரு. குக் மேலும் பேசுகையில் விளக்கினார்.

அங்கத்தவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட சகாயப் பணத்தின் தொகைகளை சங்கத்திற்கு அவர்கள் ஒழுங்காகச் செலுத்தி வருவார்களானால் மிகுதிப்பணமாக இருக்கும் பாக்கிப் பணங்களின் தொகை அதிகரித்து அவர்கள் சகாயம் பெறும் காலங்களில் கூடிய மிகுதி மிச்சப் பணத்தைப் பெறக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கும் என மேற்படி சங்கத்தவர் திரு. இ. தம்பையா J. P. பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். தொடர்ந்து அவர் உரையாற்ற

யாழ்ப்பாணத்தில் மீண்டும் கூட்டுறவு விசாரணை

கூட்டுறவு விசாரணைக்குழு வின் மறுவிசாரணை இம்மாதம் 21-ம், 22-ம் திகதிகளில் யாழ்ப்பாணத்தில் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நடைபெறும். 21-ம் திகதி இவ்விசாரணை காலே 9 மணிக்கு ஆரம்பமாகி 1 மணிக்கு முடிவடைந்து மீண்டும் பிற்பகல் 3 மணிக்குத் தொடங்கி 5 மணிக்கு முடிவடையும். 22-ம் திகதி காலே 9 மணிக்குத் தொடங்கி காலே 11 மணிக்கு முடிவடையும். இத்தகைய மேற்படி விசாரணைக் குழுவின் காரியதரிசி அறிவித்துள்ளார்.

றுகையில் நிருவாக அங்கத்தவர்கள் இவற்றைக் கவனித்து கடைப்பிடிப்பது போல் மற்றும் அங்கத்தவர்களும் கூடுதலான மிகுதிப் பாக்கிப் பணத்தைப் பெறுவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்றும், அப்படிச் செய்தால் சங்கத்தின் மூலதனம் உயரும் எனவும் குறிப்பிட்டார்.

திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை தனது குறிப்புரையில் கூறிய தாவது: சங்கத்திற்கு அங்கத்தவர்கள் தவறாது பணத்தைச் செலுத்தி வருவதனாலேயே உரிய சந்தர்ப்பங்களில் சகாயப் பணம் சங்கத்தினால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது

சகாயப்பணம் கொடுப்பதற்கு அங்கத்தவர்கள் தாமதமின்றி பணத்தைச் செலுத்துவதற்கு அவர்களது சணக்கிலுள்ள பாக்கிப் பணத்திலிருந்து செலுத்துவதற்குரிய வழிகள் சங்க உபவியதியில் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சங்கம் சகாயப் பணம் கொடுக்கவேண்டிய காலத்தில் அங்கத்தவர்களுக்கு எவ்வித அறிவித்தலையும் கொடாது உபவியதின்படி அவர்களின் பாக்கிப் பணத்திலிருந்து எடுத்து கொடுக்கப்பட்டிருந்தது 31 ஆண்டுகளாகச் சகாயப் பணம் செலுத்த

[தொடர்ச்சி 12-ம் பக்கம்]

பொன்னெழுத்தில் பொறிக்கத்தக்க வைபவம்

கூட்டுறவில் இலாபப் பங்கிடு என்ற கொள்கையைச் செயலிலே செய்து காட்டிய இச்சங்கத்தின் இவ் வைபவம் கூட்டுறவுச் சரித்திரத்தில் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்படத்தக்கதாகும் என மன்னார் அரசாங்க அதிபர் திரு. S. கதிர்காமநாதன் அண்மையில் நடைபெற்ற எருக்கலம்பிட்டி சங்கு கட்டல்டை கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் இலாபப் பங்கிட்டு வைபவத்தில் உரை நிகழ்த்துகையில் குறிப்பிட்டார்.

முதலாளி வர்க்கத்தின் பிடியில் சிக்கித் தவிக்கும் கடற்றொழிலாளர்கள் பொருளாதார சுதந்திரமடைந்து வளமான வாழ்வு வாழ்வதற்கு கூட்டுறவே சிறந்த வழி என்பதை இச்சங்கத்தின் உறுப்பினர்கள் நிரூபித்து விட்டார்கள் என வடமாகாண கடற்றொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசத்தலைவர் திரு. S. ஸ்ரீனிஸ்லாஸ் சொற்பொழிவாற்றுகையில் குறிப்பிட்டார்.

வடபகுதியில் சங்கு, கட்டல்டைத் தொழிலைக் கூட்டுறவு மூலம் மேற்கொண்டிருக்கும் சுழியாடிகளின் பொருளாதார உயர்வுக்கான தேவைகளைப் பெற்றுக்கொடுக்க ஆவன செய்யுமாறு வைபவத்தில் கலந்து கொண்

டவர்களை மேற்படி சங்கத்தின் நிருவாகச் செயலாளர் ஜனப் எம். பி. ஏ. ஜப்பார் கேட்டுக்கொண்டார்.

மாவட்ட கடற்றொழில் அதிகாரி ஜனப் என். எஸ். எம். கெனது பேசுகையில் கடற்றொழில் மூலம் பொருளாதாரத்தை விரித்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் பல்வேறு உதவிகளைச் செய்து வருகின்றது. அவைகளை ஒவ்வொரு கடற்றொழிலாளரும் பெற முயற்சிக்க வேண்டும் என்றார்.

கடற்றொழில் உதவி அதிபர் திரு. V. L. C. பிட்டர்ஸ் உரையாற்றுகையில் கூட்டுறவு மூலம் கடற்றொழிலாளர் முன்னேற்றமுடியும். எனவே, இத்துறையில் என்னுடைய கடமையைச் செய்ய என்றும் தவறமாட்டேன் என்றார்.

எருக்கலம்பிட்டி மத்திய மகா வித்தியாலயத்தில் நடைபெற்ற இந்த வைபவத்தில் மன்னார் மாவட்ட கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர் திரு. V. மகேந்திரன், மன்னார் மாவட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசத்தலைவர் ஜனப் O. K. சென்னுலாப்திள் ஆகியவர்களும் உரை நிகழ்த்தினர். பல்வேறு திணைக்களங்களைச் சேர்ந்த உயர் அதிகாரிகளும் இதில் கலந்து கொண்டனர். ஜனப் எம். பி. ஏ. ஜப்பார் நன்றி கூறினார்.

நட்டோலை - கலை

பா

சுத்திய சேவன் அவர்களின் பாவிதைத் தொகுதியை அணிமையில் படித்துச் சுவைத்தேன். கவிதைத் தொகுதியென்றிருப்பது என்று பெயர் குட்டியிருப்பது இனிமையையும், கவர்ச்சியையும் அளிக்கின்றது. அழகும், உணர்ச்சியும் கொண்டதே கவிதை. இச்சிறப்புக்கள் சுத்தியசேவன் கவிதைகளில் சுடர்விடுகின்றன. மகாகவி பாரதியார், கவிமணி போன்றோரின் கவிதைகளில் காணப்படும் எளிமையும் இனிமையும் இவரது கவிதைகளின் பெருஞ்சிறப்பாகும். தத்துவம், ஆன்மீக சமூகம், பழந்தமிழ் இலக்கியப்பாத்திரங்கள், இவைகளை கவிஞர் வெகு ஆழமாகவும், நுட்பமாகவும் தமது கவிதைகள் மூலம் புதுப்புதுக் கோணங்களில் பார்த்துள்ளார்.

இன்று பெரும்பாலும் காதலைப் பற்றி கவி பாடுவது உடனேயே சிலர் இளங்கவிஞராகி தமது கவிதைத் 'தொழிலை' தொடங்குகின்றனர். பல வருடங்களாகக் கவிதை எழுதி எழுதி சில கவிஞர்கள் என் காதற் கவிதைக்கு வயது போனாலும், அவர்கள் என் காதற் கவிதைக்கு வயது போகாததால் அவர்களும் இளங்கவிஞர்களாகவே இருக்கின்றனர். இந்நிலையில் சுத்திய சேவன் காதலைப்பற்றிப் பாடியிருக்கிறார். அப்பாக்களில் அவரது அனுபவமுதலும், புதிய நோக்கு முதலியன மிகவும் மெச்சற்பாலது. இத்தொகுதியின் முதற்பகுதியில்

குன்றில் நின்று அருவி பொழிந்தது
கொத்தணைத்த கனிகள் குலங்கிள
அன்றலர்ந்த மலர்கள் அசைந்தன
ஆங்கு பாடி அருவி வழிந்தது
தென்றல் அங்கு தழுவி நடந்தது
திங்குயில் இசை மூங்கில் பொழிந்தது
அன்றல் ஒன்று கிழைக்க அடித்தது
ஆசையோடு தன்பேடையணைத்தது

என்று இயற்கைக் காட்சியை செஞ்சொல் ஒவியமாகத் தீட்டிய அவர், தைப்பொங்கலை இயற்கைப் பொங்கலாகக் கண்டு,

"அண்ணை இயற்கை அடுப்பிட்டாள்! ஆம் கிழக்கில்
கண்ணங் கரிய மலைக்கல்! கனல் மூட்ட
ஊதுகிழர் காற்று! அங்கு உயரப்பறந்தனவே
காக்கைக் கரித்தூள் கருமேகச் சாம்பல் இவை!"

என்று பாடியுள்ளார்
வேனில் என்றோரு காலம் விதித்தனை!
வெண்ணிலா விரி மாலே அமைத்தனை!
கானில் மாளிகளின் காதலை வைத்தனை!
கள்ளிருக்கும் மலர்ப் பொழில் கண்டனை!

என்று எழில்மிகு இயற்கையைப் பார்த்து பூரிப்படைந்து இன்பப் பெருக்கால் இயற்கையைப் படைத்த இறைவனை "ஈடிவாத கலைஞனே!" என்று விழித்துப் போற்றிய கவிஞர், தன் சிந்தனையைக் கிளறி இத்தகைய இன்பம் தேங்கிவழியும் இந்த உலகத்தில் துன்பங்களும் இருக்கின்றனவே அதற்குக் காரணம் என்ன என்று ஆண்டவனையே கேட்கிறார்?

கள்ளிருக்கும் மலரை மணக்கின்றேன்
காதலிக்கதைச் சூடி மகிழ்கிறேன்
முள்ளிருக்கும் வரன் செடி ஏனடா
மூத்தவா இதை ஏனிரு வைத்தனை?

மீனெடாவிழி மென்னகை முத்தடா?
மின்னெடா அவன் மேலவன் சொத்தடா!
கூனெடா இவன் குப்பை இருப்படா!
கொற்றவா இந்தக் கோரம் எதற்கடா?

பிறர் துன்பத்தைக் கண்டு பொறுக்கமுடியாத கவிஞரின் உணர்ச்சி நிறைந்த உள்ளத்தை இங்கே நாம் காண்கிறோம்.

"காவியர் சோடி மிலே
புகவொடு என்று களிக்கையிலே
தாவிப் புலி விழுவே
வருந்துயர் தாங்க முடியவில்லை"

என்று கவிமணி இயற்கையின் சுதுக்கங்களை நோக்கி மனமுருகி, தனக்குள்ளே ஏங்கிக் கொள்கிறார். சுத்தியசேவன் ஆண்டவன்காரரை கேட்கிறார்! பிறருக்காகக் கண்ணீர்விடும் ஒரு கவிஞனையும், பிறருக்காக நீதி கேட்கும் ஒரு கவிஞனையும் இந்த இரு கவிதையிலும் நாம் காண்கிறோம்.

தைப்பொங்கலை இவர் பல் வேறுதிறைகளில் உருவகித்துப் பாடியுள்ளார். "ஞாயிறு போகிறது..." "என்னை எடுத்திடுகிறது..." "புதைக்கிறது..." ஆகியவை வாடுவிக்கவியரங்கில் ஒலிபரப்பப்பட்டவை. "காசுக்குக் கண்ணிலை என்ற பழமொழியை ஒலியதற்காகத் தான் உன்கண் புதைத்தாயோ?" என்ற வரி மிகவும் நயமிக்கதாகும். "கண்கள் உறங்க ஒரு காரணமும் உண்டோ" என்ற பாரதி

அவர் காதற் பாக்களைச் சேர்த்திருக்கிறார். இவற்றில் "ஆதிக்காதல்" என்ற கவிதை இத்தொகுதியின் ஆதிக்கவிதையாக இருப்பது என்னை மிவும் கவர்ந்துள்ளது. இக்கவிதையில் "பச்சை மேனி இரண்டு, அவன் நான்கைப் பாச மொன்றிடப் பட்டுக் கிடந்தது" என்ற வரிகள் இனிக்கின்றன.

"பருவமெனும் பாதையிலே பாசவிழி ஓட்டத்தில் வருகின்ற மோதலில் இவ்வையகமே வாழுதடா" என்று 'விழிவிபத்தில்' அவர் கவிஞராக மாத்திரமல்ல, தத்துவஞானியாவும் மாறிவிட்டார். ஆமாம், கவிஞனும் ஒரு தத்துவஞானியே!

ஒசைநயமும் பொருள் நயமும் மிக்க "மன்னன் நான் நடை போடவேண்டும்" என்ற கவிதையைப் படிக்கும் போது அருமையான கற்பனைக் காட்சிகள் அக்கண்களில் திரைப்படக் காட்சிகள் போலத்தோன்றி இன்பக் கிளரிகளப்பினைக் கிளர்விக்கின்றன. 1963 ம் ஆண்டு 'தமிழ் முரசு' திங்களிதழில் இக்கவிதை பற்றி நான் நயமுய்வு எழுதியபோது "எதிர்காலத்தில் இவர் நிச்சயம் கவி உலகில் மன்னன் நடைபோடுவார்" என்று குறிப்பிட்டேன்.

சுத்திய சேவனுக்கு இயற்பாடியிருக்கிறார். அப்பாக்களில் அவரது அனுபவமுதலும், புதிய நோக்கு முதலியன மிகவும் மெச்சற்பாலது. இத்தொகுதியின் முதற்பகுதியில்

குன்றில் நின்று அருவி பொழிந்தது
கொத்தணைத்த கனிகள் குலங்கிள
அன்றலர்ந்த மலர்கள் அசைந்தன
ஆங்கு பாடி அருவி வழிந்தது
தென்றல் அங்கு தழுவி நடந்தது
திங்குயில் இசை மூங்கில் பொழிந்தது
அன்றல் ஒன்று கிழைக்க அடித்தது
ஆசையோடு தன்பேடையணைத்தது

என்று இயற்கைக் காட்சியை செஞ்சொல் ஒவியமாகத் தீட்டிய அவர், தைப்பொங்கலை இயற்கைப் பொங்கலாகக் கண்டு,

"அண்ணை இயற்கை அடுப்பிட்டாள்! ஆம் கிழக்கில்
கண்ணங் கரிய மலைக்கல்! கனல் மூட்ட
ஊதுகிழர் காற்று! அங்கு உயரப்பறந்தனவே
காக்கைக் கரித்தூள் கருமேகச் சாம்பல் இவை!"

என்று பாடியுள்ளார்
வேனில் என்றோரு காலம் விதித்தனை!
வெண்ணிலா விரி மாலே அமைத்தனை!
கானில் மாளிகளின் காதலை வைத்தனை!
கள்ளிருக்கும் மலர்ப் பொழில் கண்டனை!

என்று எழில்மிகு இயற்கையைப் பார்த்து பூரிப்படைந்து இன்பப் பெருக்கால் இயற்கையைப் படைத்த இறைவனை "ஈடிவாத கலைஞனே!" என்று விழித்துப் போற்றிய கவிஞர், தன் சிந்தனையைக் கிளறி இத்தகைய இன்பம் தேங்கிவழியும் இந்த உலகத்தில் துன்பங்களும் இருக்கின்றனவே அதற்குக் காரணம் என்ன என்று ஆண்டவனையே கேட்கிறார்?

கள்ளிருக்கும் மலரை மணக்கின்றேன்
காதலிக்கதைச் சூடி மகிழ்கிறேன்
முள்ளிருக்கும் வரன் செடி ஏனடா
மூத்தவா இதை ஏனிரு வைத்தனை?

மீனெடாவிழி மென்னகை முத்தடா?
மின்னெடா அவன் மேலவன் சொத்தடா!
கூனெடா இவன் குப்பை இருப்படா!
கொற்றவா இந்தக் கோரம் எதற்கடா?

பிறர் துன்பத்தைக் கண்டு பொறுக்கமுடியாத கவிஞரின் உணர்ச்சி நிறைந்த உள்ளத்தை இங்கே நாம் காண்கிறோம்.

"காவியர் சோடி மிலே
புகவொடு என்று களிக்கையிலே
தாவிப் புலி விழுவே
வருந்துயர் தாங்க முடியவில்லை"

என்று கவிமணி இயற்கையின் சுதுக்கங்களை நோக்கி மனமுருகி, தனக்குள்ளே ஏங்கிக் கொள்கிறார். சுத்தியசேவன் ஆண்டவன்காரரை கேட்கிறார்! பிறருக்காகக் கண்ணீர்விடும் ஒரு கவிஞனையும், பிறருக்காக நீதி கேட்கும் ஒரு கவிஞனையும் இந்த இரு கவிதையிலும் நாம் காண்கிறோம்.

தைப்பொங்கலை இவர் பல் வேறுதிறைகளில் உருவகித்துப் பாடியுள்ளார். "ஞாயிறு போகிறது..." "என்னை எடுத்திடுகிறது..." "புதைக்கிறது..." ஆகியவை வாடுவிக்கவியரங்கில் ஒலிபரப்பப்பட்டவை. "காசுக்குக் கண்ணிலை என்ற பழமொழியை ஒலியதற்காகத் தான் உன்கண் புதைத்தாயோ?" என்ற வரி மிகவும் நயமிக்கதாகும். "கண்கள் உறங்க ஒரு காரணமும் உண்டோ" என்ற பாரதி

"நான் மூன்று பேர்களிடம் மதிப்பு வைத்திருக்கிறேன். முதலாவது ஆண்டவன் பேரில், இரண்டாவது ஆசிரியர்களின் பேரில், மூன்றாவதாக மக்களின் பேரில். இந்த மூன்றும் சிறப்பான சக்திகள். இவைகளைத் தவிர சமுதாயத்தில் வியாபாரிகள், அரசியல் வாதிகள் மற்றும் ராணுவம் போன்ற வேறு சக்திகளும் இருக்கின்றன. பிசாசு கூட ஒரு சக்திதான். அது ஒவ்வொருவரின் உள்ளத்திலும் புகுந்துகொள்கிறது. விருப்பு, வெறுப்பு, கோபம், பொருமை முதலியவை பிசாசின் சக்திகள். ஆனால் அவையாருக்கும் நன்மையளிக்காது" என்று வினோபாஜி கல்வியாளர்கள் கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரையில் கூறினர்.

இன்று உலகில் இராணுவம், அரசியல் வாதிகள், ஆட்சியாளர்கள், செல்வர்கள் ஆகியோரின் சக்திதான் மேலாக இருக்கிறது. ஆனால் இந்த சக்திகளால் நாட்டுக்கு எந்தவிதமான தன்மையும் ஏற்படப்போவதில்லை. பெரிய மகரத்தாக்கள் ஏழ்மையிலேயே பிறந்திருக்கிறார்கள்; ஒருவேளை செல்வச் சீமான்கள் வீட்டில் பெரிய மகான்கள் பிறந்திருந்தாலும் கூட அவர்களும் அந்த செல்வத்தைப் பின்னர் தியாகம் செய்துவிட்டிருக்கிறார்கள். பகவான் புத்தர் அரச வம்சத்தில் பிறந்தார். ஆனால் அவர் அரச போகத்தைத் தியாகம் செய்த பின்னர்தான் பெரிய மகான் ஆனார். எத்தனையோ ராஜாக்கள், மகாராஜாக்கள் தோன்றி னார்கள், மறைந்தார்கள். ஆனால் அந்த அரசர்களை மக்கள் நினைவில் கொள்ளவில்லை. ஆனால் கௌதம புத்தரை மக்கள் இன்றும் கூட நினைக்கிறார்கள். அவர் அரசைத் தியாகம் செய்துவிட்டதே இதற்குக் காரணம். முகமது பைகம்பரைத்தான் பார்க்க வேண்டும்! அவர் இறந்த அன்று வீட்டில் விளக்கு ஏற்றுவதற்கு எண்ணெய் கூட இருக்கவில்லை.

அங்கத்தவர்களுக்குப் பணமுதவும் சங்கம்

அங்கத்தவர்கள் பொருளாதார விருத்தியில் முன்னேற்றமடைவதற்கு எமது சங்கம் வேண்டிய சகல உதவிகளையும் செய்து வருகின்றது. இவ்வாறு திரு. சு. கந்தையா மாதகல் மத்திய ப.நோ.கூ. சங்கத்தின் வருடாந்தப் பொதுக்கூட்டத்தில் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார்.

தமது சங்கம் அங்கத்தவர்களுக்கு அளித்த உதவி பற்றி அவர் குறிப்பிடுகையில் கமத்தொழில் வளர்ச்சிக்காக தாம் கமக்காரர்களுக்குப் பணம், உரம், மருந்து தெளிக்கும் கருவிகள் முதலியவற்றை குறிப்பிட்ட காலங்களில் வழங்கியிருப்பதாகக் கூறினர். இத்தகைய உதவிகளைத் தாம் செய்ததன் மூலம் அங்கத்தவர்கள் பெருமளவு காணிகளில் வெங்காயம், உருளைக் கிழங்கு, மிளகாய் முதலியவற்றை குறிப்பிட்டதக்க அளவு உற்பத்தி செய்து வருகிறார்கள் என்றும் இவற்றைச் சங்கம் வாங்கி விற்பனை செய்கிறது என்றும் அவர் தெரிவித்தார். சிலவேளைகளில் பயிர்களில் போதுமான பயனை பெறமுடியாத போய்விடுகின்ற

மை நயமிக்க வரிகள். சுத்தியசேவன் இத்தொகுதியில் சேர்த்துள்ள, வாடுவெனியில் ஒலிப்பரப்பாகிய "இளங் கோத்துறவி" பா நாடகம், வள்ளுவரும் என்ற இசைத் சித்திரம் ஆகியனவும் அவருக்கு வெற்றியை அளித்துள்ளது. சுத்தியசேவன் பல திறைகளிலும் பல கோணங்களில் நின்று புதுக்கற்பனைகளையும், நயம்மிகு புது உவமைகளையும் ஆண்டு புனைந்த கவிதைகள் பொலிந்த நூல் பா என்பதே என்னுடைய திட்டமான எண்ணம்.

மேலும், இவைகளைத் தவிர சமுதாயத்தில் வியாபாரிகள், அரசியல் வாதிகள் மற்றும் ராணுவம் போன்ற வேறு சக்திகளும் இருக்கின்றன. பிசாசு கூட ஒரு சக்திதான். அது ஒவ்வொருவரின் உள்ளத்திலும் புகுந்துகொள்கிறது. விருப்பு, வெறுப்பு, கோபம், பொருமை முதலியவை பிசாசின் சக்திகள். ஆனால் அவையாருக்கும் நன்மையளிக்காது" என்று வினோபாஜி கல்வியாளர்கள் கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரையில் கூறினர்.

அவர் பெரிய அரசராக இருந்தாலும் கூட அவர் சனகைகளால் வேலை செய்து கிடைத்த காசுகளைக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தி வந்தார்.

ஏழைமையில் இன்பம்

சுலோபா உமரைப் பற்றி யொரு கதை உண்டு. முகம் மது ஆட்சிபீடமேறியவுடன் அவர் உமரைப் பிரதம அதிகாரியாக நியமித்தார். உமர்பதவி ஏறியவுடன் ஆடம்பரமான வாழ்க்கை நடத்துகிறார் என்று மக்கள் புகார் கூறினர். முகமதவும் உமரை அழைத்து நீ உடனே ஏழையாக ஆகிவிடு, அதில் தான் சக்தி இருக்கிறது, சிறப்பிருக்கிறது என்று. ஆசையால் தான் செல்வத்தில் பிறந்தவர்களும் அச்செல்வத்தைத் தியாகம் செய்துவிட்டு ஏழைமையில் வாழ விரும்புகிறார்கள். ஆகவேதான் இராணுவம், செல்வர்கள், அரசியல் வாதிகள் ஆகியோரின் ஆற்றல் உலகைக் கஷ்டப்படுத்துகின்றன என்று கூறினேன்.

ஆசிரியரின் சக்தி

உங்கள் மீது இவ்வளவு மதிப்பு வைத்திருக்கக் காரணம் என்ன? உங்களிடம் அறிவின் ஆற்றல் இருப்பது தான் இதற்குக் காரணம். அறிவைப் புகட்டுவதற்கு நீங்கள் தடி கொண்டா செல்லுகிறீர்கள்? சிராமம் கிராமமாகச் சென்று நீங்கள் அன்புடன் கிராம தானச் செய்தியை விளக்கிக் கூறுகிறீர்கள். மக்களும் தாபனப் பத்திரங்களில் கையெழுத்து திருகிறார்கள். அமைதிப்படுத்துவது, மகிழ்விப்பது, விளக்கிக் கூறுவது ஆகியவைதான் ஆசிரியர்களின்

நாயும் தூய்க்கக்கொடுத்தான் நான் பாரமுதல் வகுப்புப் பிரதமரும் விடுதியில் ஒருவரை என்ன என்று கேட்கமாட்டார்கள். அந்த மூன்றுவது பிரயாணி நாயைப் கூட நினைக்கிறார். இதை நாய்க்கும்கு அந்த நாய் சொந்தமானது கூட இருந்தும் நாயிடம் கருணை, அன்பு இதுதான் ஆண்டவனுக்குக் கொடுத்துள்ள வரப்பிரசாதம். அவர் உள்ள கிறப்பான ஆற்றல். இவைகள்தான் மக்களுக்கும் நன்மையளிக்கும் சக்திகள்.

மக்கள் சக்தி

மக்கள் சக்தி என்பது உழைக்கும் சக்தி (Bread Lab our) ஆகும். இந்தியாவின் மீது பாகிஸ்தான் படையெடுத்த போது, 'ஜெம் ஜவான், ஜெப் கிசான்' என்ற கோஷத்தைக் காலஞ்சென்ற லால்பகதூர் சாஸ்திரி மக்கள் முன் எழுப்பினார். குடியானவர்களின் விவசாயத் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டே இருந்தால் தான் இராணுவத்திற்கும் சக்தி பெருகும். குடியானவன் என்றால் உடல் உழைப்பு செய்யும் பொது மக்கள் தான். இதனால் அவர்களுடைய உள்ளத்தில் நல்லெண்ணம் நிறைந்திருக்கிறது. வியர்வையைப் பெருக்கிக் குடியானவர்கள் பயிரை வளர்க்கிறார்கள். உடல் உழைப்பினால் அவர்களுடைய பாவமும் உரிந்து சாம்பலாகி விடுகிறது. ஆண்டவன் மேல் அவர்கள் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள்.

ஆண்டவன் கருணை

ஆண்டவன் எல்லாருடைய உள்ளங்களிலும் கருணையை, அன்பை நிரப்பியிருக்கிறார். மனிதன் யாரும் வருந்துவதைப் பார்க்கச் சகியாத, நாய் பூனை கூட துன்பப்படுவதைச் சகியாத அளவுக்கு, இரக்க சுபாவத்தை ஆண்டவன் மனிதனுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்.

வரப்பிரசாதம்

பத்துப் பத்தினைந்து நாட்களுக்கு முன் ரயில் நிலையப் பிளாட்பாரத்தில் ஒரு மனிதனுக்குப் பக்கத்திலேயே ஒரு உடல் உழைப்பின்

நாயும் தூய்க்கக்கொடுத்தான் நான் பாரமுதல் வகுப்புப் பிரதமரும் விடுதியில் ஒருவரை என்ன என்று கேட்கமாட்டார்கள். அந்த மூன்றுவது பிரயாணி நாயைப் கூட நினைக்கிறார். இதை நாய்க்கும்கு அந்த நாய் சொந்தமானது கூட இருந்தும் நாயிடம் கருணை, அன்பு இதுதான் ஆண்டவனுக்குக் கொடுத்துள்ள வரப்பிரசாதம். அவர் உள்ள கிறப்பான ஆற்றல். இவைகள்தான் மக்களுக்கும் நன்மையளிக்கும் சக்திகள்.

வினோபா

தந்தை. ஆகவே அந்நமக்கு நம்பிக்கையுடைய இரக்கமும் அறிவார்த்தமும் உடலாற்றமும் இரண்டாவதாக கள் மீது எனக்கு மதிக்கிறது. அது ஏன்? உங்களிடம் அறிவார்த்தமும் அறிவார்த்தமும் ஆற்றல் இருக்கிறது. விஷயம் ஒரு தடவை பதிந்து, புரிந்துவிட்ட ஆயுள் முழுதும் அதிலேயே விவகரிக்கிறார்கள்.

அறிவார்த்தமும் உடலாற்றமும்

இரண்டாவதாக கள் மீது எனக்கு மதிக்கிறது. அது ஏன்? உங்களிடம் அறிவார்த்தமும் அறிவார்த்தமும் ஆற்றல் இருக்கிறது. விஷயம் ஒரு தடவை பதிந்து, புரிந்துவிட்ட ஆயுள் முழுதும் அதிலேயே விவகரிக்கிறார்கள்.

அறிவார்த்தமும் உடலாற்றமும்

இரண்டாவதாக கள் மீது எனக்கு மதிக்கிறது. அது ஏன்? உங்களிடம் அறிவார்த்தமும் அறிவார்த்தமும் ஆற்றல் இருக்கிறது. விஷயம் ஒரு தடவை பதிந்து, புரிந்துவிட்ட ஆயுள் முழுதும் அதிலேயே விவகரிக்கிறார்கள்.

அறிவார்த்தமும் உடலாற்றமும்

இரண்டாவதாக கள் மீது எனக்கு மதிக்கிறது. அது ஏன்? உங்களிடம் அறிவார்த்தமும் அறிவார்த்தமும் ஆற்றல் இருக்கிறது. விஷயம் ஒரு தடவை பதிந்து, புரிந்துவிட்ட ஆயுள் முழுதும் அதிலேயே விவகரிக்கிறார்கள்.

பரிதாபத்திற்கு

ஐக்கிய நாணய சங்கம் இன்று ஊக்கமிகுந்து செயல் குன்றி மிகவும் பரிதாபத்திற்குரிய நிலையில் கிடக்கின்றன எனத் தீவிரப்பகுதி ஐ.நா. சங்கங்களின் மேற்பார்வைச் சமாதானத் தலைவர் திரு. சபாபதிப்பிள்ளை மேற்பார்வைச் சமாதானத் தலைவர் திரு. சு. கந்தையா மாதகல் மத்திய ப.நோ.கூ. சங்கத்தின் வருடாந்தப் பொதுக்கூட்டத்தில் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார்.

தொடர்ந்து பேசுகையில் இச்சங்கத்தின் நெசவு நிலையத்தில் 12 கைத்தறிகள் இருக்கின்றன எனக் குறிப்பிட்ட திரு. கந்தையா அந்நிலையத்தினை மேலும் சிறப்புடன் நடாத்த அங்கத்தவர்கள் அக்கறை எடுக்க வேண்டும் என்றும், இதனால் பலருக்கு வேலை வாய்ப்புக்களை வழங்கலாம் எனவும் குறிப்பிட்டார்.

வலி, கிழக்கு கமத்தொழில் போதனாசிரியர் திரு. V. குமாரவேல் பேசுகையில் இச்சங்கம் உணவு விருத்தியில் பங்கெடுத்து நாட்டிற்குப் பெரிய சேவை செய்து வருகின்றது என்று பாராட்டினார். கமத்தொழில் திணைக்களம் இச்சங்கத்திற்கு வேண்டிய

ஐக்கிய நாணய சங்கம் இன்று ஊக்கமிகுந்து செயல் குன்றி மிகவும் பரிதாபத்திற்குரிய நிலையில் கிடக்கின்றன எனத் தீவிரப்பகுதி ஐ.நா. சங்கங்களின் மேற்பார்வைச் சமாதானத் தலைவர் திரு. சபாபதிப்பிள்ளை மேற்பார்வைச் சமாதானத் தலைவர் திரு. சு. கந்தையா மாதகல் மத்திய ப.நோ.கூ. சங்கத்தின் வருடாந்தப் பொதுக்கூட்டத்தில் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார்.

வ. ஐ. மே. சபை, தனது காரி திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை பேசுகையில் "அங்கத்தவர்கள் அதிக ஆர்வம் கொள்ளும் வண்ணம் ஊக்கமளிக்கப்படவேண்டும் என்றும், இன்று ஆர்வம் தளர்ச்சியுற்ற நிலையில் இருப்பது வருந்தத்தக்கது என்று கூறினார். சேமநிதியை வளர்ப்பதற்கு சேமிப்புத்திட்டம் அவசியம் என பேசுகையில் அவர்

உதவிகளைச் செய்யும் அவர் உறுதி கூறிய அவர், உரம், கிருமிநாசினி ஆகியவைகளை பயிர்களுக்கு எவ்வாறு பிரயோகிப்பது என்பதை விளக்கினார்.

வ. ஐ. மே. சபை நிருவாகக் காரியதரிசி திரு. செல்வரத்தினம் பேசுகையில் மாதகல் மத்திய ப.நோ.கூ. சங்கம் பாலைவனத்திலேயுள்ள ஐரூர் பாலைவனச் சோலை போன்றது என்றார். பல பலநோக்கு என்ற அடிப்படையில் சிவங்களுக்கு ஏற்ப இயங்கி வரும் சில சங்கங்களில் இச்சங்கமும் ஒன்று என மேலும் அவர் பேசுகையில் விளக்கினார். பல பொதுக் கூட்டங்களைக் கூட்டும்படியும், அங்கத்தவர்களுக்கு கல்வியைப் போதிப்பதற்கு வழி வகுக்கும்படியும் அவர்

உதவிகளைச் செய்யும் அவர் உறுதி கூறிய அவர், உரம், கிருமிநாசினி ஆகியவைகளை பயிர்களுக்கு எவ்வாறு பிரயோகிப்பது என்பதை விளக்கினார்.

வ. ஐ. மே. சபை நிருவாகக் காரியதரிசி திரு. செல்வரத்தினம் பேசுகையில் மாதகல் மத்திய ப.நோ.கூ. சங்கம் பாலைவனத்திலேயுள்ள ஐரூர் பாலைவனச் சோலை போன்றது என்றார். பல பலநோக்கு என்ற அடிப்படையில் சிவங்களுக்கு ஏற்ப இயங்கி வரும் சில சங்கங்களில் இச்சங்கமும் ஒன்று என மேலும் அவர் பேசுகையில் விளக்கினார். பல பொதுக் கூட்டங்களைக் கூட்டும்படியும், அங்கத்தவர்களுக்கு கல்வியைப் போதிப்பதற்கு வழி வகுக்கும்படியும் அவர்

உதவிகளைச் செய்யும் அவர் உறுதி கூறிய அவர், உரம், கிருமிநாசினி ஆகியவைகளை பயிர்களுக்கு எவ்வாறு பிரயோகிப்பது என்பதை விளக்கினார்.

வ. ஐ. மே. சபை, தனது காரி திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை பேசுகையில் "அங்கத்தவர்கள் அதிக ஆர்வம் கொள்ளும் வண்ணம் ஊக்கமளிக்கப்படவேண்டும் என்றும், இன்று ஆர்வம் தளர்ச்சியுற்ற நிலையில் இருப்பது வருந்தத்தக்கது என்று கூறினார். சேமநிதியை வளர்ப்பதற்கு சேமிப்புத்திட்டம் அவசியம் என பேசுகையில் அவர்

உதவிகளைச் செய்யும் அவர் உறுதி கூறிய அவர், உரம், கிருமிநாசினி ஆகியவைகளை பயிர்களுக்கு எவ்வாறு பிரயோகிப்பது என்பதை விளக்கினார்.

ஆற்றல்கள்

தூய்மையானது நான் பார்த்தேன். பகுப்பு பிரயாணிகள் விடுதியில் ஒருவர் மூன்று என்று கூடக் காட்டார்கள். ஆனால் மூன்றுவது வகுப்புப் பணி நாயைப் பற்றிக் கிண்கிரார். இவ்வளவுக்கு நாய் அவருக்குச் சொந்தம் கூட இல்லை. நாயிடம் இருக்கம், அன்பு அவருக்கு. ஆண்டவன் மனிதனைக் கொடுத்துள்ள சிறந்த சாதம். அவர் நம்

வாழ்க்கை நடத்தும் மக்கள் மீதும் தான் மதிப்பு வைத்திருக்கிறேன்.

கிராமம் குடும்பம் ஆகவேண்டும்

கிராமத்தினரிடம் சென்று வேலையில்லாமலிருப்போர், வயதானவர்கள், குழந்தைகள், உடல் நலம் குன்றியவர்கள் ஆகியவர்களின் பராமரிப்புக்குக் கிராமத்தினர்தான் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்பதை ஆசிரியர்கள்தான் விளக்கிக் கூறமுடியும். கிராமம் முழுதும் ஒரே குடும்பமாக ஆக வேண்டும். இது போன்று கிராமம் முழுதும் ஒரே குடும்பமாக ஆகும் போது எல்லாருடைய நன்மைகளைப்பற்றியும் சிந்திக்கவசதி ஏற்படும்.

அரசியல்வாதிகளின் வாக்குறுதிகள்

இந்த வேலை செய்வதை நமக்கு சுலபமாக ஆக்கிவிட்டார்கள். யார் என்று நீங்கள் புரிந்து கொண்டிருப்பீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். "பாலாறும், தேனும் ஓடச் செய்வோம், அதைச் செய்வோம், இதைச் செய்வோம்" என்று பல்வேறு சட்சியினரும் கொடுத்த வாக்குறுதிகளைக் கேட்டுக் கேட்டு மக்கள் அலுத்துப் போய் விட்டார்கள். இக் கட்சியினரால் ஒன்றுமே செய்ய இயலாது. ஏனெனில், "நீங்கள் எங்களுக்கு ஓட்டுக் கொடுங்கள். சுவர்க்கத்தையே இங்கு கொண்டுவருவோம்" அதைக் கொண்டு வருவோம்" என்று வாக்களித்தனர். இந்த சுவர்க்கம் எப்படியிருக்கும் என்பதற்கு அவர்களுடைய தேர்தல் விஞ்ஞாபனங்களைப் படியுங்கள் என்று கூறினார்கள். உங்களுடைய ஏழைமை

யைப் போக்குவோம் என்ற கூறினால் கேட்பதற்கு நன்றாகத்தான் இருக்கிறது.

உங்கள் கையில் இருக்கிறது

ஆனால் இவர்களில் யாரும் மக்களிடம் சென்று சுவர்க்கமோ, நரகமோ அமைப்பது உங்கள் கைகளில்தான் இருக்கிறதென்பதை இவர்களில் யாரும் சொல்லுவதே இல்லை. ஆகையால் இவர்கள் வாக்கைக் காப்பாற்ற முடியாததால் அவர்களுடைய உறுதி மொழிகளைக் கேட்டுக் கேட்டு அலுத்துப்போய்விட்டார்கள். ஆகவே ஆற்றல் மிக்க இந்த அரசியல்வாதிகள் ஆசையைத் தூண்டிவிட்டிருப்பதால் நாம் செய்யவேண்டிய வேலை சுலபமாக ஆகிவிட்டது.

ஆக்க சக்தி

மக்களை உருவாக்கும் அதிகாரம் கல்வியாளர்களுடைய கையில் தான் இருக்கிறது. ஏனெனில் உங்களுக்கு 30 ஆண்டுகள் இந்த அதிகாரம் இருக்கும். அரசியல்வாதிகள் 5 ஆண்டுகள் அதிகாரம் செலுத்தி விட்டுப் போய்விடுபவர்கள்தான். (Men may go and Men may come) மக்கள் வருவார்கள், போவார்கள். ஆனால் நீங்கள் 30 ஆண்டுகள் உங்கள் பதவியில், அதிகாரத்தில் இருப்பீர்கள். அதற்குப் பின்னரும் உங்களிடம் கல்விகற்றவர்கள் தானே ஆசிரியராக வருவார்கள். வேறு யார் ஆசிரியராக வர இயலும்? ஆகவே உங்கள் ஆட்சி தொடர்ந்து நிரந்தரமாக நடந்துவரும். அதற்கு நீங்கள் இரண்டு மூன்று காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். 1) கிராமம் (தொடர்ச்சி 12-ம் பக்கம்)

இலங்கையின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் கூட்டுறவு இயக்கம் முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றது. தேசிய சுபிட்சத்திற்காகக் கூட்டுறவு இயக்கத்துடன் மக்கள் வங்கி கூடித் தொழிற்படுகிறது.

மக்கள் வங்கி

இலங்கையில் ஆக்கூடுதலான கிண்கிரை உடைபது.

சங்கம்

அவர் நிருவாகிகளிடம் கேட்டுக்கொண்ட பரிசோதகர் பணிகளில் இங்கு ஆக வரும் பணியைப் பாராட்டி கௌரவ உறுப்பினர் ஒருவரை தெரிவு செய்தனர். திருவாளர் பரமநாதபிள்ளை, சாமி N. இரத்தினம், பதிப்பிள்ளை, K. செல்வசங்கம் ரூ. 14,653/- இலாபமாக அடைந்தனர் என்றும், அங்கத்தினர் சமூக சேவைப் பணியை 102,787/39 வைத்து என்னவும் அதன் தக்க கணக்கறிக்கை எழுதினார்.

கூட்டுறவு மூலம் அரசாங்கக்கொள்கை அபாயம்!

கூட்டுறவு இயக்கமூலம் அரசாங்கத்தையே கொள்கைகளைச் செயற்படுத்த எடுத்து வரும் முயற்சிகளினால் கூட்டுறவிற்குப் புறம்பான விடயங்கள் இவ்வியக்கத்தில் நுழையத் தொடங்கியுள்ளன. ஆதலால் கூட்டுறவு இயக்கம் அதன் இலட்சியங்களை இழக்கவேண்டிய அபாயம் இருக்கின்றது என வ.ஐ.மே. சபை கௌரவ காரியதரிசி திரு. S. கந்தையா திருநெல்வேலி ப. நோ. கூ. சங்க மண்டபத்தில் நடைபெற்ற யாழ். ஐ. நா. சங்க மேற்பார்வைச் சமாசத்தின் கருத்தரங்கில் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார்.

கூடும், தத்துவங்களும் நான்கு டைவிலும் மறைந்து போகும் என செல்வி டி.கே.பி.யின் மேற்கோளை எடுத்து விளக்கிய திரு. கந்தையா கூட்டுறவின் உண்மையான வடிவங்களாக விளங்கும் ஐ. நா. சங்கங்களுக்குப் புத்துயிர்த்து இவ்வியக்கத்தைப் பலப்படுத்தும் படி கேட்டுக் கொண்டார்.

யாழ் கிழக்கு காரியாலயப் பரிசோதகர் திரு. S. நாகலிங்கம் பேசுகையில் ஐ. நா. சங்கங்கள் கிராமத்தின் முதுகெலும்பு என்றார். ப. நோ. கூ. சங்கங்கள் தோன்றியதும் ஐ. நா. சங்கங்கள் மறைந்தமை துர்நிஷ்டை என குறிப்பிட்ட அவர், அச்சங்கங்களுக்குப் புத்துயிரளிப்பது மக்களின் கடமை எனக் கேட்டுக் கொண்டார்.

அறிவும் ஆற்றலும் வேண்டும்

கூட்டுறவுத்துறையில் ஈடுபட்டு பணிபுரிபவர்களுக்கு பல துறைகளிலும் போதிய அறிவும், ஆற்றலும் இருத்தல் வேண்டும். எனவே, இவற்றின் கான பயிற்சி மிக அவசியம். இவ்வாறு கலாநிதி லெயிட் லுள்ள பல்வேறு நாடுகளில் லோ யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு இயக்கம் கலாநிதி லெயிட் லுள்ள பல்வேறு நாடுகளில் வளர்ந்துகொண்டு உரை நிகழ்த்துகையில் குறிப்பிடப்பட்டார். கலாநிதி மேலும் பேசுகையில் பாடசாலையை கூட்டுறவுத்துறையில் வியாபிட்டு மாணவர்களாகிய நீங்கள் வெளியேறியபின் வெறும் எடுத்து அதை வளர்க்க வேண்டிப் போகாது கற்றவையைத் தான் ஆற்றலும் இருத்தல் வேண்டும் என கலாநிதி லெயிட் லோ தீவிரமாக ஈடுபட வேண்டும், வலியுறுத்தினார். கலாநிதி அவர்களுக்கு கூட்டுறவு அடிப்படையில் எவ்விதம் தொண்டு காரியதரிசி T. D. L. பிரிஸ் அவர்கள் புரியலாம் என்று உணர்வுகூறும் செய்தியை வேண்டினார். R. H. de நும். இதுவே மக்களுக்கு நீங்மேல், T. B. பண்பாடே, கள் செய்யும் தொண்டு. இவ் K. ஆழ்வாப்பிள்ளை ஆகியோர் விதம் கூட்டுறவுமூலம் ஆற்றும் தொண்டே மகத்தானது. இத்தகைய தொண்டு செய்வதற்கு கூட்டுறவே சிறந்த மார்க்கம் என்றார்.

தொடர்ந்து அவர் பேசுகையில் பொருளாதாரத்துறையில் வளம் காணுவது, சமர சம் முதலியவையே கூட்டுறவின் அடிப்படை நோக்கங்கள் என்ற அவர், உலகத்திலுள்ள பல்வேறு நாடுகளில் கூட்டுறவு இயக்கம் பலதுறை வுப் பயிற்சிக் கலாசாலையில் களிலும் வளர்ந்துகொண்டு உரை நிகழ்த்துகையில் குறிப்பிடப்பட்டார். கலாநிதி மேலும் பேசுகையில் பாடசாலையை கூட்டுறவுத்துறையில் வியாபிட்டு மாணவர்களாகிய நீங்கள் வெளியேறியபின் வெறும் எடுத்து அதை வளர்க்க வேண்டிப் போகாது கற்றவையைத் தான் ஆற்றலும் இருத்தல் வேண்டும் என கலாநிதி லெயிட் லோ தீவிரமாக ஈடுபட வேண்டும், வலியுறுத்தினார். கலாநிதி அவர்களுக்கு கூட்டுறவு அடிப்படையில் எவ்விதம் தொண்டு காரியதரிசி T. D. L. பிரிஸ் அவர்கள் புரியலாம் என்று உணர்வுகூறும் செய்தியை வேண்டினார். R. H. de நும். இதுவே மக்களுக்கு நீங்மேல், T. B. பண்பாடே, கள் செய்யும் தொண்டு. இவ் K. ஆழ்வாப்பிள்ளை ஆகியோர் விதம் கூட்டுறவுமூலம் ஆற்றும் தொண்டே மகத்தானது. இத்தகைய தொண்டு செய்வதற்கு கூட்டுறவே சிறந்த மார்க்கம் என்றார்.

திற்குரிய நிலை

சியம் என மேலும் பில் அவர் வலியுறுத்தினார். தகர் திரு. K. குணரத்தினம் பேசுகையில் ப. நோ. கூ. சங்கத்தை ஒரு சாம்பாருக்கும் ஐ. நா. சங்கத்தை இஞ்சிச் சம்பலுக்கும் உவமித்தார். ஏமாற்றுகள் நிறைந்த வேறு வித சங்கங்கள் இருந்த வேளையில் ஐ. நா. சங்கங்கள் தோன்றின. இச்சங்கங்களே கூட்டுறவு இயக்கத்தின் அத்திவாரம்; எனவே இச்சங்கங்கள் என்றுமே எமக்குத் தேவையானவை. ஆதலால் இவைகளைத் திறம்பட இயங்கச் செய்வது எமது கடமை என்று திரு. குணரத்தினம் மேலும் பேசுகையில் கூறினார்.

அங்கத்தவர்களின் ஆர்வம் குறைந்திருப்பது ஒரு பிரச்சினையாக இருக்கின்றதென்றும், இது பிறநாடுகளிலும் காணப்படுகின்றதென்றும் கூறிய வ. ஐ. மே. சபை நிருவாகக் காரியதரிசி திரு. பொ. செல்வரத்தினம் இப்போதைய நிலையில் மேற்பார்வைச் சமாசம் எதைச் செய்யலாம் என்ற எண்ணம் இருப்பதாகச் சுட்டிக் காட்டினார். மேற்பார்வைச் சமாசங்களை அபிவிருத்திச் சமாசங்களாக மாற்றி யமைப்பதால் அவைகளின் திட்டங்கள் பரந்தவையாக அமைவதோடு அவைகள்

தவர்களது பணத்தேவையை மாத்திரம் பூர்த்தி செய்யவில்லை, மக்களின் மனத்தைப் பண்படுத்தி சமூகத்திற்கு நல்ல தலைவர்களையும் அளித்துள்ளன என தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர் திரு. T. முருகேசு பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். சேமிப்பின் அவசியத்தினை வலியுறுத்திய திரு. படுகின்றதென்றும் கூறிய வ. ஐ. மே. சபை நிருவாகக் காரியதரிசி திரு. பொ. செல்வரத்தினம் இப்போதைய நிலையில் மேற்பார்வைச் சமாசம் எதைச் செய்யலாம் என்ற எண்ணம் இருப்பதாகச் சுட்டிக் காட்டினார். மேற்பார்வைச் சமாசங்களை அபிவிருத்திச் சமாசங்களாக மாற்றி யமைப்பதால் அவைகளின் திட்டங்கள் பரந்தவையாக அமைவதோடு அவைகள்

திறம்பட இயங்கவும் முடியும் என கருத்துரைத்தார். பின்பு நடைபெற்ற உத்தியோகத்தர் தெரிவின் விபரம் வருமாறு:- தலைவர்: திரு. சபாபதிப்பிள்ளை, உப-தலைவர்: திரு. செல்வத்துரை, காரியதரிசி: திரு. V. V. நல்லதம்பி, உப-காரியதரிசி: திரு. V. குமாரசாமி, தகுதிகாரி: திரு. E. தம்பிப்பிள்ளை. நான்கு பேர் கொண்ட ஒரு நிருவாகசபையும் தெரிவு செய்யப்பட்டது.

விவசாயக் கடன்களை நன்கு பயன்படுத்துக

விவசாயக் கடன்களைப் பெறும் உறுப்பினர் அவற்றினை நன்கு பயன்படுத்தி விவசாயத்தினை வளர்க்கவேண்டும் என யாழ் தெற்கு கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர் திரு. T. கந்தசாமி மட்டுவில் நாடு ப. நோ. கூ. சங்க வறுடாந்தப் பொதுக்கூட்டத்தில் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். புதிய விஞ்ஞானமுறைகளைக் கையாண்டு விளைச்சலை அதிகரிக்கும் படியும் அவர் ஆலோசனை கூறினார். திரு. S. V. சபாரத்தினம் தலைமைவகித்தார். அடுத்து உரை நிகழ்த்திய வ. ஐ. மே. சபை உபதலைவர் திரு. R. U. S. குக் சேமிப்பினை

வளர்க்குமாறு வேண்டிக் கொண்டார். அவர் மேலும் பேசுகையில் கூட்டுறவுச் சஞ்சிகைகளை ஆதரித்து கூட்டுறவுக் கல்வினை விரைந்தி செய்யுமாறு குறிப்பிட்டார். வ. ஐ. மே. நிருவாகக்காரிய தரிசி திரு. பொ. செல்வரத்தினம் பேசுகையில் சேமிப்பு சங்க வளர்ச்சிக்கு அறிவுரிகளும் சங்கத்தின் வளர்ச்சி கிராமவிரும்புக்கு வழிகோலும் என்றும் கூறினார். அடிக்கடி பொதுக்கூட்டங்களைக் கூடு மாறும் அவர் ஆலோசனை கூறினார். 9 பேர் அடங்கிய நிருவாகக்குழுவும்தெரிவுசெய்யப்பட்டது.

பரிசோதிக்கப்படாத கணக்குகள் அதிகரித்துள்ளன

கூட்டுறவுத் துறையிலே பரிசோதிக்கப்படாத கணக்குகள் அதிகரித்துள்ளதாக கூட்டுறவுத் திணைக்களம் கூட்டுறவு விசாரணைக் குழுவிற்கு அறிவித்துள்ளது. 1967-ம் ஆண்டில் பரிசோதிக்கப்படாத கணக்குகள் 32.7 வீதமாக இருந்தது என்றும், 1968-ம் ஆண்டில் 33.34 ஆக உயர்ந்துள்ளது எனத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. கூட்டுறவுத் திணைக்களமே இப்பரிசோதனைக்குப் பொறுப்பாளி என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. போதிய பரிசோதகர்கள் இல்லாததும், கணக்குப் புத்தகங்கள் செவ்வனே எழுதப்படாததும், அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு இப்போது முதலிடம் கொடுக்கப்படுவதுமே இந்நிலைக்கு வழிகோலியுள்ளது என திணைக்களம் விளக்குகிறது. இயங்காத சங்கங்களின் கணக்குகள் கடந்த பத்து ஆண்டுகளாகப் பரிசோதிக்கப்படாததே பரிசோதிக்கப்படாத கணக்குகளின் தொகை அதிகரித்தமைக்கு முக்கிய காரணம் எனத் திணைக்களம் மேலும் கூறுகின்றது. இதை விளக்குகையில் ஒரு சங்கத்தின்

கணக்குகள் 10 வருடங்களாகப் பரிசோதிக்கப்படாவிட்டால் 10 பரிசோதனைகள் தாமதப்பட்டுவிட்டன எனக் கணிக்கப்படுவதாகத் திணைக்களம் கூறுகின்றது. கணக்குகள் பரிசோதிக்கப்படாததில் மாறுபாடுகள் அவதானிக்கப்பட்டால் உடனே எல்லாக் கணக்குகளும் மீண்டும் பரிசோதிக்கப்படுகின்றன என்றும், இதனால் காலதாமதம் ஏற்படுவதுடன் ஒரு பரிசோதகர் ஒரு ஆண்டிற்குள் பரிசோதிக்கக் கூடிய கணக்குகளின் தொகையும் குறைகின்றது என திணைக்களம் மேலும் கூறுகின்றது. இந்நிலையினைச் சீர்படுத்த பரிசோதனையையும், மேற்பார்வையையும் பிரித்து ஒவ்வொரு பரிசோதனைப் பகுதிக்கும் தனியே ஒரு உதவி ஆக்க ஆணையாளரை நியமிக்கத் திணைக்களம் உத்தேசித்துள்ளது. இத்திட்டம் வடமத்திய மாகாணத்தில் பரீட்சிக்கப்பட்டு அதிக வெற்றியளித்ததாகத் திணைக்களம் குறிப்பிடுகின்றது. ஓர் உதவி ஆக்க ஆணையாளரும் அறுபது கூட்டுறவுப் பரிசோதகர்களும் வடமத்திய மாகாணத்திலே

கணக்குப் பரிசோதனைகளைச் செய்ததாகவும், சென்ற ஆண்டு பெப்ரவரிக்கும் ஜூனுக்குமிடையில் அவர்கள் 719 பரிசோதனைகளை முடித்தார்கள் என்றும், இதனால் ஏனைய பகுதிகளிலே ஒரு பரிசோதகரின் சராசரி மாதாந்தப் பரிசோதனை 8 ஆக இருக்கையில் இப்பகுதியிலே சராசரி 2.4 ஆக உயர்ந்துள்ளது என்றும் திணைக்களம் மேலும் தெரிவிக்கின்றது. இத்துடன் கணக்குப் பரிசோதனையின் தன்மையும் சிறப்பெய்தி இருக்கின்றதாம். முன்பு அம்பலமாகாத பல ரொக்கச் சோர்வுகளும், பொருட்சோர்வுகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

இத்திட்டத்தினை இலங்கை முழுவதிலும் செயற்படுத்துவதற்குத் திணைக்களம் உத்தேசித்துள்ளது. தனிக்கணக்குப் பரிசோதனைப் பகுதிகளை நிறுவுவதென்றால் ஏறக்குறைய 800 பரிசோதகர்கள் தேவைப்படுவார்கள் எனக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தினை ஆராயத் திணைக்களக்குழு ஒன்று நியமிக்கப்பட்டுள்ளது.

கருத்தரங்கில் செய்த முடிவுகள்

கூட்டுறவுத் துறையிலும், அவற்றைத் திருப்பிப் பெறுவதிலும் ஐ. நா. சங்கங்களுக்கும் ப. நோ. கூ. சங்கங்களுக்கும் இடையே சில தொடர்புகள் இருக்கவேண்டும் எனவும் ஐ. நா. சங்கங்களின் அங்கத்தவர்களை ப. நோ. கூ. சங்கங்களில் கடன் எடுக்க அனுமதியளிக்கக்கூடாது என்றும் தென்மராட்சி ஐ. நா. சங்கங்களின் மேற்பார்வைச் சமரசத்தின் கருத்தரங்கில் முடிவு செய்யப்பட்டது. திரு. K. S. சரவணமுத்து இக்கருத்தரங்கிற்குத் தலைமை வகித்தார்.

உண்மையான கூட்டுறவின் தன்மைகளை ஐ. நா. சங்கங்களிலேதான் காணலாம். ப. நோ. கூ. சங்கம் அரசாங்கக் கொள்கைகளை நிறைவேற்றுவதற்கான கருவியாக விளங்குவதால் கூட்டுறவுக் கொள்கைகள் பங்கப்படலாம் என்ற அபாயம் எப்போதும் இருக்கின்றது. எனவே, ஐ. நா. சங்கங்களுக்குப் புத்துயிரளிக்கவேண்டும் என வ. ஐ. மே. சபை கௌரவ காரியதரிசி திரு. சு. கந்தையா பேசுகையில் கூறினார்.

“சங்கங்கள் கூட்டுறவுத் திருப்பிப் பெறுவதற்கு வ. ஐ. மே. சபை சட்ட உதவியளிக்க வேண்டும் என காரியதரிசி திரு. வே. சுப்பையா பேசுகையில் கேட்டுக்கொண்டார்.

வ. ஐ. மே. நிருவாகக் காரியதரிசி திரு. பொ. செல்வரத்தினம் பேசுகையில் மேற்பார்வைச் சமரசங்கள் அபிவிருத்திச் சமரசங்களாக மாற்றப்பட்டு அவற்றின் ஆக்கப்பணிகள் விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும் என்று கருத்துரைத்தார்.

திரு. V. பாலசுந்தரம்பேசுகையில் ஐ. நா. சங்கங்களைத் தங்கத்திற்கு உவமித்தார்.

பின்வருவோர் உத்தியோகத்தர்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். தலைவர்: திரு. K. S. சரவணமுத்து, உபதலைவர்: திரு. M. பொன்னம்பலம், தனாதிபதி: திரு. வே. சுப்பையா, திருவாளர்கள் V. T. தியாகராசா, C. கந்தசாமி, S. மகாலிங்கம், M. பொன்னையா, S. வல்லிபுரம் ஆகியோர் கொண்ட நிருவாகசபையும் தெரிவு செய்யப்பட்டது.

தென்மராட்சியில் ஆணையாளர் அலுவலகம்

கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளரது அலுவலகத்தைத் தென்மராட்சியில் நிறுவவேண்டும் என கூட்டுறவுத் திணைக்களத்தைக் கேட்டும் தீர்மானம் தென்மராட்சி கிழக்கு ப. நோ. கூ. ச. சமாசத்தின் வருடாந்தப் பொதுக் கூட்டத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. திரு. Y. R. இராசரத்தினம் தலைமை வகித்தார். கர்ப்பூரம், சவர்க்காரம் ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்வதோடு மண்ணை விற்பனையிலும் இச்சமாசம் ஈடுபட வேண்டும் என்ற தீர்மானமும் நிறைவேறியது. கொடிகாமம் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து வெங்காயத்தை ஏற்றி வருவதற்கான ஒழுங்குகள் செய்யப்பட வேண்டும் எனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இச்சமாசம் புதிய வியாபார முறையினைக் கடைப்பிடித்து நிருவாகத்தினை சிறப்புற நடத்தி வருகின்றதென திரு. இராசரத்தினம் தனது தலைமையுரையில் குறிப்பிட்டார்.

போதுமான அயத்தங்கள் இல்லாத புதிய விடயங்களில் அவசரப்பட்டு ஈடுபடலாகாது என எச்சரித்த தலைமைக்காரியாலயப் பரிசோதகர் திரு. T. முருகேசு சிறிது சிறிதாக முயற்சிகளை விரிவுபடுத்தும்படி கருத்தரைத்தார்.

வ. ஐ. மே. சபை. நிருவாகக்காரியதரிசி திரு. பொ. செல்வரத்தினம் பேசுகையில் இப்போது சமாசங்கள் தமக்குத் தேவையான சில பொருட்களை தாமே நேரடியாக இறக்குமதி செய்வதற்கான வசதியிருக்கின்றதென்றும், சமாசம் இதைத் தீவிரமாக ஆராயவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டார்.

திருவாளர்கள் C. வேலு, V. சரவணமுத்து, A. சின்னத்தம்பி ஆகியோர் நிருவாக சபையின் வெற்றிடங்களுக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

1-10-67 தொடக்கம் 30-9-68 வரையுமான கணக்கறிக்கையின்படி இச்சமாசம் ரூபா 20,700/-ஐ சுத்த இலாபமாக அடைந்துள்ளது.

விசேட பொதுக்கூட்டம்

அராலி தெற்கு விக்னேஸ்வரா ப. நோ. கூ. சங்கத்தின் விசேட பொதுக்கூட்டம் அண்மையில் திரு. ந. துரைரத்தினம் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது.

நிருவாகசபையிலுள்ள வெற்றிடத்திற்கு திரு. பரமசிவம் ஏகமனதாற் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். மிக விரைவில் கடன் மனுக்களை நிரப்பி அதன் அடிப்படையில் நிருவாகசபை இருடன் எல்லைகளையும் தீர்மானிக்க பொதுக் கூட்டத்தைக் கூட்டவேண்டும் என்றும், விதை உருளைக் கிழங்குக் கடன் மனுப்பண்ணிய உறுப்பினர்களுக்கு கூடிய விரைவில் கடனைப் பெற்றுக் கொடுக்க நிருவாகசபை நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்றும் உபதலைவர் திரு. வி. நா. கவிநகம் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட பிரேரணை சபையில் நிறைவேறியது.

வட்டாரப் பரிசோதகர் திரு. S. K. சொர்ணலிங்கம், விசேட பரிசோதகர் திரு. S. S. சபாநாயகம் வ. ஐ. மே.

சபை தனாதிபதி திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை, சேகரக் கணக்குப் பதிவாளர் திரு. வி. தம்பிராசா ஆகியோரும் இக்கூட்டத்திற்குச் சமூகமளித்தனர். கரலியான செயலாளரின் இடத்திற்கு திரு. து. பரமசிவம் தெரிவுசெய்யப்பட்டார்.

வேலையனுபவ நாள்

யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கலாசாலையில் நடைபெற்ற வேலையனுபவ நாளில் மேற்படி மாணவர்களும் ஹிரேயரையாளர்களும், உற்சாகமுடன் கலந்துகொண்டு கலாசாலைக் கட்டிடம், மைதானம் முதலியவற்றைச் சுத்தமாகக் களாசாலை அதிபர் திரு. ச. டர்மோதயன ஆலோசனையனுபவ நாளைத் தொடக்கிவைத்து உலகியின் டகத்துவத்தை விளக்கி உரையாற்றினார்.

தவிர்க்க முடியாதது

உத்தரவாத விடைத்திட்டத்திலும் பார்க்க நெல்விலை வெளியே கூடுதலாய் இருப்பதால் சங்க உறுப்பினர் தமது நெல்லை சங்கத்திடம் கொடுக்காது வெளியே விற்க முனைவது தவிர்க்க முடியாதது. ஆனால் அவ்வாறு வெளியே விற்பவர்கள் தாம் எடுத்த கடன்களை சங்கங்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுப்பதுடன்,

முப்பெரும்...

[9-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி] கிராமமாகச் சென்று கிராம சபைகள் அமைக்கும்படி கூற வேண்டும். கிராமத்திற்கு நண்பராகவும், தத்துவ ஞானியாகவும், வழிகாட்டியாக (Friend, Philosopher; Guide) வும் ஆக வேண்டும். 2) உங்க ளிடம் கல்வி கற்கும் குழந்தைகளின் உள்ளத்தில் அன்பை வளர்க்கவேண்டும்.

அன்புக்குப் பற்றுக்குறை

இன்று எங்கும் அன்புக்குப் பற்றுக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 3) தினமும் நீங்களும் ஏதாவது சிறிதளவு இலக்கியங்களைக் கற்கவேண்டும். என்னை நீங்கள் உதாரணமாகச் சொன்னாலும். எனக்கு 74 வயது ஆகிவிட்டது. இன்னும் தினமும் நான் ஏதாவது படித்துக் கொண்டே இருக்கிறேன். நீங்கள் ஏற்கெனவே பெற்ற அறிவு மட்டும் போதாது. அது மட்டும் பயன் தராது. புதுப் புது விஷயங்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள வேண்டும். உங்களுக்கு நான் என்னும் அகங்காரமும், கர்வமும் இருக்கக் கூடாது. ஆண்டவன் நமக்களித்த அறிவைப் பிறருக்கும் அளிப்போம் என்று உறுதி கொண்டு அகங்கார மின்றித்தெளிந்த உள்ளத்துடன் செயலாற்றிக் கொண்டே சென்றால் உங்கள் உள்ளத்திற்கும் அமைதி ஏற்படும். “நீ உலகில் தோன்றிய போது மக்கள் ஆனந்தப்பட்டார்கள். நீ அழுது கொண்டிருந்தாய். நீ சிரித்துக்கொண்டே செல். உனக்காக மக்கள் அழுது கொண்டே இருப்பார்கள்.” “நான் ஆண்டவனுடைய வேலையைச் செய்தேன். ஆண்டவன் எனக்குக் கொடுத்தேன்” என்ற மகிழ்ச்சியுடன் நீங்கள் செல்லுவீர்கள்.

தமது நன்மையையும் கருதி சங்கத்திற்குச் செல்ல வேண்டிய ‘கமிஷனை’யும் சங்கத்திற்குக் கொடுத்து உதவுமாறு நல்லூர் ஆலங்கேணி ப. நோ. கூ. சங்கத்தில் உரை நிகழ்த்திய யாழ் தெற்கு கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர் திரு. N. கந்தசாமி வற்புறுத்தினார். சங்கத்தலைவர் திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை பேசுகையில் தமது சங்கம் முன்பிருந்ததிலும் பார்க்க நல்ல நிலையில் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார். மூன்று மாதத்துக்கு ஒரு தடவையாவது பொதுக்கூட்டம்

இளைஞர்களைக்...

[9-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி] தியவர்களுக்கு சங்க மரண சகாய நிதியின் வட்டிக்கணக்கிலிருந்து சங்கமே அவர்களின் சார்பில் சகாயப் பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று உபவிதி கூறுகின்றது. ஆனால் கடந்த 31 ஆண்டுகளாக நிருவாக சபை ஒரு சில அங்கத்தவருக்கு மாத்திரமே அந்நிதி வட்டியிலிருந்து செலுத்திவருவது கூட்டுறவுக் கொள்கைக்கு முரணானது. இதை உடனடியாக மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

டங்களை நடத்துமாறு வ. ஐ. மே. சபை உபதலைவர் R. C. S. குக் ஆலோசனை கூறினார். கடன்களைக் கொடுக்கும் கோதே கமிஷனைக் கழித்துக் கொடுக்கலாம் என்றும் நெல்லை சங்கத்திடம் ஒப்படைத்தால் அக்கமிஷனைக் கழித்துக் கொடுக்கலாம் என்றும் அவர் மேலும் ஆலோசனை கூறினார்.

வ. ஐ. மே. சபை நிருவாகக் காரியதரிசி திரு. பொ. செல்வரத்தினம் பேசுகையில் நல்லூர் என்ற புனித பெயருக் கேற்ப கிராமம் சிறப்பாக விளங்கவேண்டும் என்றும் சேமிப்பினை வளர்க்க வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார்.

புதுவகுட உத்தியோகத்தர் விபரம் வருமாறு: தலைவர் திரு. A. தம்பையா J. P. உபதலைவர்: திரு. சி. பரமலிங்கம், காரியதரிசி: திரு. இ. சண்முகநாதன், உபகாரியதரிசி: திரு. இ. ஆறுமுகம், தனாதிபதி: திரு. பொ. ஆறுமுகம், நிருவாகசபை உறுப்பினர்: திருவாளர்கள், சி. கார்த்திகேயர், அ. சற்குணநாதன், அ. தியாகராசா, சு. கந்தசாமி, பொ. சண்முகலிங்கம், இ. வைத்திலிங்கம், வே. பொ. சபாபதிப்பிள்ளை, ச. விசுவநாதன், ஆ. வேலுப்பிள்ளை, வே. ஐயாத்துரை, J. P.

சிக்கனமான செலவில் சிறப்பாக வாழ்வதற்கு வலி. மேற்கு. ப. நோ. கூ. ச. சமாசம் (வலுவுள்ளது) தொலைபேசி: 525, மானிப்பாய். முகவரி: சங்கானி.

* உண்ணவேண்டிய உணவுப்பொருள்கள்
* உடுக்கத் தேவையான துணிவகைகள்
* இருக்க வீடமைக்கும் பொருள்கள்

வேறென்ன வேண்டும்?

“அல்கன்” சீனியர் யூனியர் மண்ணெய் பம்புகள், “சீரோ” யேமன் எலக்ட்ரிக் பம்புகள்

அனைத்துக்கும் உப உறுப்புக்கள்

ஆனைமார்க் “அஸ்பெஸ்ரோஸ்”

அதிக பலமிக்க பராக்கிரமா ஓடுகள் அல்கத்தின் எஸ்லோன் பைப்புவகை

வேடி. மருந்துப் பொருட்கள்

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்புக்கு லொறி மூலம் பொருளேற்றி இறக்கும் வசதியும் எப்போதும் செய்து தரப்படும்.

விரும்புவோர் கேரிலோ, தொலைபேசி மூலமோ,

கடித மூலமோ தொடர்பு கொள்ளவும்,

இது உங்களுடைய ஸ்தாபனம்.

வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபைக்காக யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு அச்சகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.